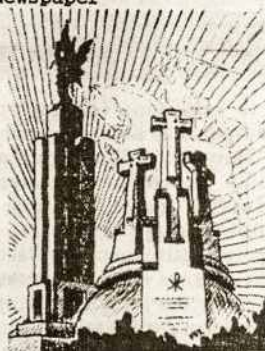

TĖVIŠKĖS AIDAI

Serving the Lithuanian Community since February 11, 1956

Nr 13-14 (2453) 2010 BIRŽELIS 30 - JUNE 30

Specialus priedas - ALKF praeitis ir dabartis 5-8 psl

Prano Pusdešrio

This newspaper was mailed on Wednesday, June 30, 2010. (Next Edition July 14, 2010)

mgestautas@hotmail.com

Joninės

Joninės vadinamos įvairiai: vasaros saulėgrįžos ar trumpiausios metų nakties šventė, Joninėmis, Rasos šventė, arba kupolė. Iki krikščioniškas šventės vardas, matyt, negrįžtamai pamirštas, o Rasų ar Kupolės vardai atsirado suteikus pirmenybę kuriam nors šventės momentui Joninių ryto rasos apeigoms ar gydymų žolynų rinkimui išvakarėse. Jei reikėtų pasirinkti vieną, pirmenybę tektų atduoti kupolei, nes šaltiniuose užfiksuotas analogiškas prūsų šventės vardas *Kreszes*, etimologiškai sietinas su augalijos vešėjimu, taigi artimesnis kupolės šventei. Krikščioniškoji mitologija šią šventę sieja su šv. Jonu Krikštytoju, tačiau Joninių archajiškumą lyginant su krikščionyste rodo tai, kad beveik visos apeigos atliekamos šv. Jono dienos išvakarėse. XIX a. pradžioje Teodoras Narbutas spėjo, kad Joninės „stambeldystės laikais tikriausiai turėjo savo apeigų; duomenys apie jas mūsų laikų nepasiekė; išskyrus tai, kad degino

laužus ir per juos šokinėjo; bene dar nešiodavo tam tikrus deglus ir žibintus? - Istorikas paminėjo labiausiai jam į akis kritusią šventės ypatybę - apeiginę ugnį, vyravusią ir XX a. Joninių šventėse. Laužai nebuvo svarbiausia šventės apeiga. Jų kūrenimą lėmė mitologizuoti vaizdiniai apie tamsiojo paros ar

metų laiko pavojingumą žmogui. Tačiau Joninių laužai neturėjo nieko bendra su tariama šviesos ir tamsos jėgų kova. Šventinę naktį laužai atstodavo saulę ir saugojo žmogų sklisdami piktąsias jėgas atbaidančią šviesą. Juolab, kad trumpiausią vasaros naktį chtoniškojo pasaulio jėgos veikdavo taip pat aktyviai kaip ir per žiemos šventes. Žemdirbiai tikėjo, kad Joninių vidurnaktį ant kiaulių jojančios raganos susirinkdavo kryžkelėse ir skrisdavo į pasilinksminimus ant Šatrijos ar Rambyno ar net į Kijejav. Raganos kėsindavosi atimti iš kaimynų karvių pieną, savo kerais užleisdavo rugių lauką. Užburdavo ir paversdavo vilkatais žmones. Velniai ir kitos chtoniškojo pasaulio pabaisos užpuldavo radusįjį paparčio žiedą. Saugodami gyvulius kaimo gyventojai naktį apkašiodavo tvartų duris ir langus aštriais, badančiais daiktais ar dilgėlėmis.

Žolynų rinkimas Joninių išvakarėse

Joninių šventinio laiko svarbumas būdavo pabrėžiamas pasakojimais apie tą dieną vykstančius stebuklus: apie vidurnaktį neva pražįstantį papartį, tuo pat metu „vedinamą“, nepaprastą žinojimą galintį suteikti Joninių naktį skruzdėlių išnešamą „kodylą“. Taip pat žinomi pasakojimai apie Joninių rytą šokančią ar mainančią spalvas saulę. Šventės išvakarėse surinktiems vaistiniams augalams ir šeriuotiems kirminėliams (liaudyje vadintais saulės šunelių vardu) buvo priskiriama išskirtinė gydomoji galia. Manyta, kad Joninių rytmečio rasos, ir apskritai vandens, stebuklingos savybės taip pat padedančios atsikratyti ligų.

Doc. Dr. Arūnas Vaicekuskas

„Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, teneša kasdien savo kryžių ir teseka manimi“ (Lk 9,23)

Kaip dažnai šiandienos žmogus, o ypač jaunas, vartydamas gausybę gyvenimo būdo žurnalų, gali rasti visuomenėje žinomų asmenybių gyvenimo sėkmės formuliu vaizdingus aprašymus. Juose daug spalvų, vaizdų, laimingų šypsenų ir nuotraukų įvairiausiomis pozomis akina žiūrovą ir skaitytoją, žadina jo aistrą sekti „herojaus“ pėdomis. Tačiau, deja, kaip mažai juose nuoširdaus teksto, o dar mažiau dvasią stiprinančių patarimų ir minčių. Šie lėkšti, vartotojiški tekstai bei iššaukiantys vaizdai perteikia sektinus šio pasaulio pavyzdžius - politikos, verslo, sporto, scenos ir mados atstovus, alsuojančius prabanga ir nerūpestingu gyvenimo būdu...

O ką siūlo Jėzus? Kur mus kviečia jo pavyzdys? Kodėl kryžius taip dažnai yra Jėzaus palyginimų palydovas?

Jau nuo vienuolikos metų kryžiaus prasmė Jėzui buvo gerai žinoma. Tuo metu Judas Galilėjietis pradėjo žydu sukilimą prieš Romą. Buvo užpulta romėnų karinė įgula Sepphoris mieste, vos už šešių kilometrų nuo Nazareto. Romos atsakas buvo žiaibiškas ir negailėstingas: miestas sudegintas iki pamatų, miestelėnai parduoti vergijon, o

apie 2000 sukilimo dalyvių buvo nukryžiuoti palei kelius, vedančius iš ir į Sepphoris miestą. Kryžiaus simbolis buvo nuolatinis Jėzaus palydovas ir lemtis Jo žemiškajai MISIJAI. Todėl kryžiaus palyginimas Evangelijose iškirkiančiui yra pasirošimo sekti Jėzumi iki galo ženklas, bet kokia kaina - gyvenimo ar gyvybės.

Viena iš svarbiausių krikščionių išskiriančių savybių šio pasaulio audrų šėlsme yra pasirengimas nuolat gyventi ieškant SAVASTIES, Kūrėjo jam patikėtos Misijos. Tam, kaip Jėzus sako, pirmiausia reikalingas noras - NORAS EITI. O tai reiškia, kad kiekvieno iš mūsų laukia tik mano gyvenimo kelias. Šio kelio neneis niekas kitas už mane, kaip tik aš. Kuo greičiau tai įsisamoniname, tuo aiškiau suprantame, kas tame kelyje mūsų laukia ir kaip jį nueisime. Nebus lengviau, ar patogiau, nes Jėzus, pats niekada neieškojęs lengvų kelių sau, to nežada ir mums.

Taigi, kaip geriau būtų galima pažinti save? Ogi - IŠSIŽADANT. Ir tai

reiškia, kad turime eiti kasdien savęs išsilukštenimo keliu. Kiekvienas vaisius turi savo kevalą ir žievę, kuri brandina ir saugo jį bei yra naudinga tik iki tam tikro laiko. Bet ateina metas vaisiaus paragavimui ir atpažinimui, kitaip tariant, - išsilukštenimui. Taip ateina metas ir kiekvienam iš mūsų - atrasti SAVE, išsilukštenti iš kevalo, numesti nebereikalingus, trukdžiais tapusius „šarvus“, kai vaisius atsiskiria nuo apsauginio sluoksnio.

Sutikę gyvenimo kelyje pasimetusių, pavargusių, nusivylusių žmogų, galime beveik drąsiai atpažinti, kad tas nuovargis ir nusivylimas yra iš to, jog šis žmogus dar nepažino tikro gyvenimo džiaugsmo: GYVENTI SU KRISTUMI SAVO, o ne kitų gyvenimus. Tokio žmogaus gyvenimo indo turinys - kitų mums peršamų „herojų“ gyvenimo be Kristaus pavyzdys, pavirsta balastu, klampiu, drumzlinu bei karčiu vandeniu tik sau. Kai tuo tarpu Jėzaus troškimas yra tik

vienas, - kad žmogus atpažintų savyje tik jam vienam skirtą KŪRĖJO dovaną ir patirtų gyvenimo džiaugsmą su kaupu ir apščiai: - „Aš atėjau, kad žmonės turėtų gyvenimą, - kad apščiai jo turėtų“ (Jn 10,10).

Kun. Egidijus Arnašius

Kun. Egidijus Arnašius rašo...

„Kam mažai atleista, tas menkai myli“ (Lk 7, 47)

Šio sekmadienio Jėzus dar kartą kviečia nusibraukti nuo savo sielų abejingumo, neklaidingumo ir abejotino teismo žvynus. Prieš akis iškyla į mus skausmingai panašūs fariziejus Simonas (nemaišykime jo su apaštalu Simonu) ir vieša nusidėjėlė, iš pradžių atrodytų neturinti nieko panašaus su mumis. Skaitant Luko Evangelijos ištrauką apie atgailaujančią nusidėjėlę, verčia susimąstyti keletas pastebėjimų. Pirmą, - tai būtų klausimas, kaip galėjo į tokius gerbiamus fariziejus namus prie brangių svečių patekti ne tik kad atsitiktinis žmogus iš gatvės, bet dar daugiau, - vieša nusidėjėlė?

Labai tikėtina, kad vaišių pokylis vyko ne namuose, o prie namų esančiame sode. Ši aplinkybė savaime palengvina prašaliečio patekimą į pokylį sode pas puotaujančius. Atmintina taip pat, kad fariziejus to meto visuomenėje buvo viešas asmuo, aktyvus smulkaus ir vidutinio verslo gynėjas, žmogus, kuris dažnai palaikydavo neformalų bendravimą su jį supančia aplinka. Ano

meto sąlygomis visiškai protu nesuvokiamas fariziejus Simono netakto pasireiškimas priimant svečią: nepabučiuoti, kas reiškia taikos ženklą; nenuplauti kojų nuo kelio dulkių ir nuovargio bei nepatepti galvos aliejumi. Gal būtų buvęs Jėzaus ir nepastebėtas šis netaktas, jei ne fariziejus pasamprotavimas sau pačiam: „Jeigu šitas būtų pranašas, jis žinotų, kas tokia ši moteris, kuri jį paliečia, - kad ji nusidėjėlė!“ (Lk 7, 39). Kyla klausimas, ko tada tas fariziejus užsiprašė į savo namus Jėzų, jei jam, kaip svečiui, ir tuo labiau Mokytojui, neparodė deramos pagarbos? Juk, kai Jėzus kreipiasi į jį, šis atsiliepia: „Sakyk, Mokytojau!“ (Lk 7, 40). Galėjo tai būti ir savotiškas apsidraudimas nuo kitų fariziejų smerkimo, jei iškiltų į viešumą draugystė su Jėzumi? O gal tas fariziejus buvo provokatorius, iš anksto suplanavęs viešos

nusidėjėlės nelauktą pasirodymą pačiam Jėzui? Gal jis tikėjosi, kad Jėzaus pasimetimo ir apsijuokimo visų akivaizdoje? O gal tai buvo žmogus, mėgstantis pasigirti, kiek „žvaigždžių“ jo namuose yra

lankęsi ir pokylių, tuo norėdamas sureikšminti save?

Sakoma, kad krikščioniškos Jeruzalės, įkurtos karalystės bemaž prieš tūkstantį metų, karaliai šventindami ir riterius nusipelnčius asmenis išardavo magiškus palinkėjimo žodžius: - kad įšventinamo kario protas ir širdis būtų viena. Jei proto ir širdies sprendimai nedera, tai žmogus dar nėra pilnai, subrendęs ir pasiruošęs gyvenimo iššūkiams.

Fariziejus Simono gyvenimo atveju matome gudrų protą, bet nemylinčią širdį. O juk kiek daug tokių esama ir mūsų tarpe: mažai klydusių, bet ir mažai pažinusių tikros meilės atleidimo vertę? Gal todėl Bažnyčios ir Dykumų Tėvai savo dvasiniame mokyme bus teisingai pastebėję, kad didžiausia nuodėmė yra įsitikinimas savo nenuodėmingumu ir teisumu. O Jėzaus žodžiai: „Tavo tikėjimas išgelbėjo tave“ (Lk 7, 50) mums teprima atgailaujančios nusidėjėlės pavyzdį kelionėje į Dieviškų slėpinių pasaulį.

Prel. Edmundo Putrimo lankymasis Venesuelos Lietuvių Bendruomenėje

Susirinkę Venesuelos lietuviai.

Šių metų gegužės 14/16 dienomis, lankęsi Karakase Lietuvių Vyskupų Konferencijos Delegatas, prel. Edmundas Putrimas, kurį pakvietė atsilankyti Venesuelos Lietuvių Bendruomenės Valdyba, vadovaujama Vytenio Folkmano. Sutiko prelatą aerodrome du bendruomenės nariai, Zigmą Sakalauskas ir Viktoras Hernandez Bieliukas, o prelatas apsisėjo Karakaso mieste, Rafaelio Petraičio namuose, kur visa Petraičių šeima paruošė savo namuose tam sekmadieniui tinkamą vietą tropikinėmis gelėmis dengtame sode Šv. Mišių laikymui ir vaisėms.

Mišioms ir tam, kad pasiklausyti prelo Putrimo pamokslo bei tolimesnių pranešimų susirinko apytikriai 60 lietuvių, iš Karakaso ir Marakai miestų. Po mišių susirinkusieji gardo įvairius valgiais paruoštais Karakaso

bendruomenės narių, vadovaujant ponioms Vivian Petraitienei, Ritai Deveikytei Senior, Aldonai Gutauskaitei Sikore, Onai Neslaitei Marquez, ir kitoms.

VLB Pirmininkas Vytenis Folkmanas, pasikalbėjimuose su prel. Putrimu nurodė, kad pagrindinis Bendruomenės rūpestis yra pritraukti jaunimą, daugumoje mišrių šeimų vaikus ir anūkus, į lietuvišką veiklą ir supažindinti juos su Lietuva. Pats prelatas, jaunas, energingas ir gerai suprantantis padėtį, ilgai tarėsi su Bendruomenės atstovais. Vienas iš projektų, kurį nori įgyvendinti pirmininkas Vytenis Folkmanas, būtų surengti Venesuelos lietuvių jaunimo stovyklą.

Venesuelos padėtis:

Prelatas lankėsi Venesueloje ypatingai tinkamu laiku, kai jau sumažėjusi lietuvių bendruomenė išgyvena išimtiniai sunkų politinį laikotarpį ir jai yra reikalinga visų pirmą moralinė parama. Iš kadaise gausios „Venesuelos“ lietuvių bendruomenės beliko visame krašte palyginti mažai lietuvių. Kai kurios šeimos, kaip pav. Algiū Dugno, grįžo į Lietuvą, kitos jau prieš daug metų emigravo į JAV. Iš dabartinės Lietuvos, prie kolonijos gyvenimo prisidėjo keletas darbščių šeimų, bet, deja, atsirado ir kalinių, sugautų vežant narkotikus ir buvo įkalintų su ilgomis bausmėmis.

Tačiau svarbiausias punktas šiuo metu būtų gręžianti Venesuelai

izoliacija, panaši į kadaise išgyventą Lietuvą sovietmetį. Venesuelos prezidento Ugo Čaveso valdžia įveda krašte ekonominius suvaržymus panašius į Kubos santvarką įskaitant ir tam tikras ekonominės kliūtis keliavimui į užsienį, kai keliautojui yra leidžiama iškeisti tik valdžios kontroliuotas mažas sumas, o išsiųsti pinigą iš viso yra draudžiama. Visa tai ateityje suvaržys Venesuelos lietuvių galimybes bendrauti su Lietuva ir su kitomis lietuviškomis bendruomenėmis, taip, kad vertėtų iš anksto pasiruošti blokados atvejui ir tame vertingiausia gali būti Katalikų Bažnyčia.

Jūratė Rosales

TĖVIŠKĖS AIDAI

ABN 59 479 733 423

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

Redakcija: Redaktorė Marija Augustine,

tel. 03-93649744

email: mgestautas@hotmail.com

Techninė red: E. Rūtmejerytė (e-mail: edita.rutmejeryte@gmail.com),

B. Kymantienė, J. Šneideris

Administratorė: V. Rutkauskienė

Prenumeratos kaina metams - Australijoje \$50, užjūryje \$A100.

Esame dėkingi visiems, kurie kasmet šalia prenumeratos paskiria auką, ir kurie nepamiršta TA savo palikimuose. Tokios visos aukos leidžia laikraščiu gyvuoti. Skelbimai už skilties vieną cm \$4. Užuoautos ir padėkos nuo \$25. Prašome čekius rašyti vardu "Tėviškės Aidai". (Please write cheques in name of "Tėviškės Aidai") Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida.

Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taisy savo nuožiūra.

Edmundas Simanaitis

Birželio įvykių reikšmė

Birželio mėnuo pilietiniu, istoriniu, moraliniu ir teisiniu požiūriu yra labiausiai tinkamas prisiminti XX amžiuje padarytus totalitarinių sovietų ir nacių režimų nusikaltimus ir pasitikrinti Baltijos tautų didžiosios Vilties realumą išsaugoti atgautą laisvę.

Pora esminės svarbos faktų iš okupantų suplanuoto ir vykdyto Baltijos pavergtų kraštų genocido istorijos. Po Stalino - Hitlerio suokalbčio pasidalinti Baltijos nepriklausomų valstybių teritorijas 1940 m. birželį Raudonoji armija okupavo Lietuvą, Latviją ir Estiją. Kiekvienai šaliai buvo priskirti Maskvos Kremliaus emisarai, kurie nuosekliai ir smulkmeniškai kontroliavo pavergtų šalių valstybinio aparato griovimą, pilietinės savimonės persekiojimo ir genocido politikos vykdymo eigą. Prievaizdu Lietuvai buvo paskirtas G. Dekanozov. Jis labai rūpinosi iškilų Lietuvos valstybės veikėjų ir šviesuolių izoliavimu ir sunaikinimu. Buvo nurodyta A. Sniečkui, okupuotoje Lietuvojeėjusiam marionetinės kolaboracinės valdžios „Valst. Saug. Dep-to Direktoriaus“ pareigas, patvirtinti dokumentą su grifu „Visiški slaptai“, kuris bylojo (citatos iš „Lietuvių archyvo“ I t. 13p., 36p., 1942m. Kaunas)

Vienos nakties operacija 1940m. liepa

„1940m. liepos mėn. 7 d. Priešvalstybinių partijų: tautininkų, voldemarininkų, liaudininkų, krikšč.-demokratų, jaunalietuvių, trockistų, socialdemokratų, eserų,

šaulių, ir kt. vadovaujančio sąstato likvidacijos paruošiamųjų darbų ir operatyvinės likvidacijos

PLANAS

Operaciją praveisti vienu laiku visoje Lietuvoje, naktį iš liepos 11 į 12, 1940 m.

Iki liepos 10 paruošti žinias apie visus žmones, kuriuos reikia izoliuoti. Visų areštuotųjų asmenų „žiniuose“ nurodyti pavardę, vardą, tėvo vardą, gimimo metus ir vietą, tautybę, išsimokslinimą, socialinę kilmę, materialę padėtį (turta), paskutinę darbo vietą ir užimamą tarnybą, kuriai partijai priklausė ir kokį partijos darbą dirbo, trumpas kompromituojančios medžiagos turinys ir „žinių“ gale turi būti nurodyta nuolatinės gyvenamosios vietos patikrintas adresas. Jei gyvena (arba turi) vasarnami, tai ir vasarnamio adresas ir namų telefono numeris..

Nurodytoms „žinioms“ sudaryti iš Pirmo Skyriaus ir Kauno Apygardos operatyvinių darbininkų sąstato sudaryti penkias grupes po 1-4 žmon. Darbą tarp jų paskirstyti tokiu būdu:

Keletas šimtų pirmųjų aukų

Pirma grupė - 4 žmonės sudaro „žinias“ tautininkų vadovaujančiam sąstatai. Grupės vyresnysis K r a s t i n a s.

Antra grupė - 2 žmonės sudaro „žinias“ voldemarininkų vadovaujančiam sąstatai. Grupės vyresnysis - D e m b o.

Trečia grupė 1 žmogus F i n k e l š t e i n a s, sudaro trockistų ir „eserų“ „žinias.“

Ketvirta grupė - 4 žmon. - sudaro „žinias“ krikšč.-demokratams. Grupės vyresnysis K o m o d a i t e. Penkta grupė 3 žmon. sudaro „žinias“ liaudininkams ir socdemokratams. Grupės vyresnysis M a c e v i č i u s.

Atsakomybę už pristatymą laiku aukščiau nurodytų „žinių“ neša

Pirmo Skyriaus Viršininkas T o d e s a s.

II-ro skyriaus viršininkas Gailevičius privalo sutvarkyti, kad laiku būtų nustatyti ir patikrinti areštuotųjų asmenų adresai. (...) Operacijos vykdymui iki liepos 10 d. sudaryti reikiama operatyvinių grupių skaičių, kurių priešaky pastatyti operatyvinius darbininkus. Iš anksto paskirstyti kokius asmenis turi areštuoti kiekviena grupė. (...)“ Teko girdėti, kad naikintųjų Lietuvos valstybės ir visuomenės veikėjų sąrašai buvo rengiami ir tikslinami Maskvoje jau 1938 m.

Genocido operacijas atlikti „be triukšmo ir panikos“

Maskvoje parengtas dokumentas taip pat paženklintu grifu „Visiški slaptai.“

„INSTRUKCIJA

Dėl prieštarybinio elemento išvežimo tvarkos Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje.

I. Bendrieji nuostatai.

Prieštarybinio elemento išvežimas iš Baltijos valstybių yra didelės politinės svarbos uždavinys. Sėkmingas jo išsprendimas priklauso nuo apskričių operatyvinių trejukių ir štabų sugebėjimo tinkamai paruošti šiai operacijai atlikti planą ir iš anksto numatyti visa kas reikalinga. Kartu reikia turėti galvoje, kad ši operacija turi būti atlikta be triukšmo ir panikos, taip, kad nepasireikštų jokių demonstracijų bei kitokių išsišokimų ne tik iš išvežamųjų pusės, bet ir iš tam tikros dalies aplinkinių gyventojų, priešingai nusiteikusių Tarybų valdžios atžvilgiu. (...)“

Čekistams deramai neatlyginta už pasmerkųjų „globą“

„Išvežamieji turi būti pristatomi iš kaimų į geležinkelio stoties surinkimo punktą dieną, kol dar

šviesu; todėl reikia stengtis, kad kiekviena šeima būtų sutvarkyta daugiausia per dvi valandas. (...)“

Veikti operacijos metu visais atvejais reikia tvirtai, griežtai, be mažiausios maišaties, triukšmo bei panikos.“ (...)“

„...reikia šeimos atskyrimo operaciją daryti tokiu būdu, kad iš pradžios apie atskyrimą nebūtų skelbiama. (...)“ Šeimos galva buvo atskiriamas ir gabenamas į kalėjimą.

Instrukciją pasirašė SSRS Valstybės saugumo komisaro pavaduotojas Ivan Serov. Jo karjera ištaisai čekistinė: vadovavo NKVD, MGB, MVD, KGB ir GRU dalinims. Už represijų prieš Rusijos ir užgrobtų kraštų civilius gyventojus vykdymą pelnė šešis Lenino ordinus. Jo kolega Reicho pagrindinės saugumo valdybos viršininkas Ernst Kaltenbrunner už tokius pačius ar panašius „nuopelnus“ Niurnbergo Tribunolo sprendimu sulaukė pelnyto atlyginimo - buvo pakartas. Likimo ironija lygybės nepripažįsta.

Pasmerktieji dvasioje niekada nepalūžo

Birželio 11d. Telšiuose surengtoje politinių kalinių ir tremtinių chorų dainų ir poezijos šventėje „Leiskit į Tėvynę“ dalyvavo 43 chorai. Taip skelbia šventinis bukletas Programa buvo išpūdinta ir jaudinanti. Šventė akivaizdžiai pademonstravo represuotųjų moralinį pranašumą prieš savo baudėjus ir jų paveldo perėmėjus. Jų dvasinę nuostatą bene geriausiai išreiškė „Odė Lietuvai“ (muz. G.Savinienės ž.R.Gečio), „Partizanų motinai“ (muz. R.Vaičekonio, ž.V.Cinausko) ir, žinoma, „Lietuva brangi“ (J.Naujaliao, Ž.Maironio) bei kitos.

Ne vienas iš šventės dalyvių klausė, kodėl šios kategorijos Lietuvos piliečių, nepagerbė nei Prezidentūra, nei Vyriausybė? Juk jų gretos kasmet retėja ir jau, norisi tikėti, niekada nepasipildys. Ar ne čia slypi Vilties dienos gilioji prasmė?

Birželio 14-oji – Gedulo ir vilties diena (1988 - 1989 metai)

Pagal Lietuvos Respublikos Seimo 1997 metų liepos 3 dieną priimtą Atmintinų dienų

įstatymą Gedulo ir vilties diena birželio 14-ajai suteiktas atmintinos dienos statusas (įstatymas įsigaliojo 1997 m. liepos 16 d.). Tačiau itin svarbu prisiminti ir tai, kad pirmą kartą oficialiai ji pradėta minėti dar sovietų okupuotoje, bet jau Atgimimo epochos istoriją kuriančioje Lietuvoje.

Gedulo ir vilties pavadinimą šiai dienai suteikė Lietuvos TSR (LTSR) Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas 1989 m. birželio 9 dienos įsaku, kuriame teigiama: „Pritardamas Lietuvos gyventojų bei visuomeninių organizacijų pageidavimams pagerbti

stalinizmo represijų aukų, karo ir pokario metais žuvusių žmonių atminimą, Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas nutaria: „Paskelbti birželio 14-ąją Gedulo ir Vilties diena“.

Sykiu būtina atkreipti dėmesį, kad pirmasis sovietinio-stalinistinio teroro aukų pagerbimas atgimusiame Lietuvoje įvyko jau 1988 m. birželio 14 dieną, praėjus vos vienuolikai dienų nuo Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio (LPS) Iniciatyvinės grupės susikūrimo. Tuomet LTSR Žemės ūkio ekonomikos mokslinio tyrimo instituto salėje stalinizmo aukas pagerbė LPS Iniciatyvinė grupė. Sąjūdžio susirinkimui pirmininkavo akademikas A.Buračas, kalbėjo poetas J. Marcinkevičius, istorikas

L.Truska, „Gimtojo krašto“ redaktorius A.Čekuolis, kino režisierius A.Žebriūnas, geografas Č.Kudaba ir kiti. Pažymėtina, kad į minėjamą atvyko mažiau negu pusė grupės narių kiti nuėjo į Lietuvos Laisvės Lygos (LLL) mitingą Gedimino aikštėje.

LLL mitinge, kuriame buvo paminėtos 1941 metų birželio 14-osios masinės deportacijos, tarp 15 kalbėtojų V.Bogušis, A.Tučkus, E.Krukovskis, A.Terleckas, kunigai R.Puzonas, R.Grigas. Mitingo dalyviai protestavo prieš sovietinę okupaciją, giedojo religines giesmes, dainavo patriotines dainas bei skandavo: „Laisvės, laisvės, laisvės!“ Kalbėtojai reikalavo nuteisti trėmimų kaltininkus, buvę tremtiniai dalinosi mintimis apie savo skaudžią dalią. Kun. R. Puzonas kalbėjo apie būtinybę grąžinti tikintiesiems Vilniaus Arkikatedrą, paverstą Paveikslų galerija (kaip žinoma, apie jos

sugražinimą Lietuvos Katalikų bažnyčiai buvo paskelbta 1988 m. spalio 22 d. vakare, LPS Steigiamojo suvažiavimo metu). A.Terleckas minėjimo pabaigoje teigė, jog Stalino laikų nusikaltėliams, „kaip ir dabartiniams saugumiečiams, geriausia bausmė kad apie jų darbus rašoma net sovietinėje spaudoje“.

Nors Gedimino aikštė ir buvo apsupta milicijos bei saugumo pareigūnų, mitinge dalyvavo apie 6 tūkstančiai žmonių, kurie tylos minute pagerbė stalinizmo aukas. Pusantrą valandos trukusio renginio pabaigoje sugiedotas Lietuvos himnas. Per šį LLL mitingą virš minios buvo iškelta kone pusė šimtmečio drausta Lietuvos Trispalvė, tačiau po kiek laiko milicijos pareigūnai liepė ją pašalinti. Vėliavą iškėlė buvęs rezistentas, LLL tarybos narys Leonas Laurinskas, už 1946-1953 m. dalyvavimą Žemaitijos partizanų judėjime iškaltas 16 metų.

Spindulėliai

Judrininos vasaros atostogos

(Tęsinys)

Per atostogas aš mačiau trijų dimensijų filmą "Avatar". Tai mano mėgiamiausias filmas. Jis toks puikus, kad aš norėčiau žiūrėti jį šimtą kartų. Kine buvau su mama ir drauge Ayla. Mama po to dar ėjo jo žiūrėti kartu su tėčiu, bet ne trijų dimensijų.

Per atostogas aš labai dažnai mačiausi su draugėmis, Ayla, Bianca, Melissa ir kitomis. Aš plaukiojau, dažnai žiūrėjau televizorių (mano šeima nusipirko naują televizorių su ekranu, padarytu iš skystų kristalų), ir daug mankštinausi (dabar esu daug lanstesnė!).

Mano atostogos buvo geros, linksmos, ypatingos, skirtingos, džiaugsmingos ir maloningos!

Mokyklą pradėjau vasario antrą dieną. Aš dabar esu aštuntoji klasė. Turiu daug naujų draugų. Dabar man ėjimas į mokyklą yra geras ir džiaugsmingas įvykis. Tačiau aš vis tiek negaliu sulaukti kitų atostogų!

Judrina Kymantaitė, 13 metų

Benitos vasaros atostogos

(Tęsinys)

Sausio antrą dieną prasidėjo skautų stovykla. Aš labai laukiau susitikimo su draugais ir galimybės pastovyklauti. Stovykloje buvo įdomių užsiėmimų, kaip „command“ pratybos, maudynės Yarra upėje, orientacijos pratybos ir naktiniai žaidimai. Buvo labai smagu. Po stovyklos daug laiko praleidau su šeima ir draugais. Buvau „Science Works“ muziejuje, Carrum Downs paplūdimyje, Wilson's Prom draustinyje, Knox ir Fountain Gate prekybos centruose.

Sausio 27d. Švenčia savo penkioliktą gimtadienį. Tą dieną su mama, sesute ir geriausia drauge važiavome į Geelong'o Vandens Pramogų Parką. Buvo smagi diena, ir aš pasijutau daug vyresnė. Mama nupirko baisiai skanų šokoladinį pyragą iš „The Cheesecake Shop“. Buvo fantastiškas gimtadienis, bet labai pavargau!

Prieš pradėdam mokyklą reikėjo pasiimti iš mokyklos užsakytus vadovėlius ir mokslo priemones. Šiais metais mano mokykloje pirmą kartą buvo surengtas naudotų vadovėlių pardavimas. Jis prasidėjo devintą valandą, bet mes su mama nusprendėm nuvažiuoti anksčiau, kad eilėje būtume pirmos. Džiaugiamasi, kad

anksčiau atvažiuom, nes labai greitai susirinko daugybė žmonių. Be vadovėlių dar reikėjo nusipirkti naujų sąsiuvinių ir rašymo priemonių. Šiais metais mano mokykloje dešimtokams yra privaloma mokytis matematikos, anglų kalbos, ir religijos. Be to aš šiais metais mokysiuosi vienuoliktos klasės biologijos, grafikos meno, politikos ir tikslųjų mokslų bei sustiprinto fizinio lavinimo. Ir siūsiu sau sunknelę užbaigtuvių vakarui. Negalėjau sulaukti, kol sugrįšiu į mokyklą ir pamatysiu draugus bei naujas klases, vėl pradėsiu mokytis. Turbūt pasiilgsiu galimybės vėliau keltis rytais ir ištisas dienas praleisti su draugais, bet, mano nuomone, svarbiau už viską yra yra stropiai mokytis ir stengtis daug pasiekti!

Benita Stazdauskaitė, 15 metų

Apie muzikos festivalį, kuriame buvo ir Migliukas

Muzikos festivalis „Groovin' the Moo“ vyko Bendigo miestelyje. Mes su mano geriausia drauge visą valandą traukiniais beldėmės, kad ten nusiųgautume. Buvo vėsokas šeštadienio rytas, bet saulutė dailiai švietė. Aš buvau pasirodusi su savo balta, močiutės numegsta, triušio kepuryte ant galvos.

Kai atvykome abi į Bendigo traukinių stotį, ten jau buvo daugybė žmonių, aiškiai keliaujančių į muzikos festivalį, kaip ir mes. Tai buvo galima nuspėti iš jų stilingų ryškiaspalvių rūbų.

Iš stoties kas keletą minučių važiavo nemokamas autobusiukas į tą vietą, kur buvo rengiamas festivalis. Kai mes juo atvažiuovome į didžiulę aptvertą aikštę, čia jau buvo ganėtinai ilga eilė prie pagrindinio įėjimo. Mes toje eilėje stovėjome maždaug 15 minučių. Per tą laiką plyšte plyšome iš nekantrumo - taip laukėme, kol galėsime įeiti!

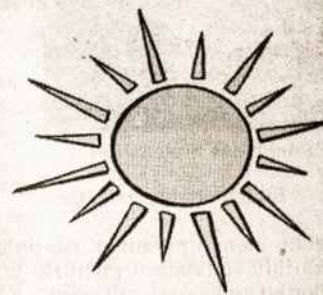
Pagaliam, kai patikrino mūsų bilietus ir įleido, Jazz (tai mano draugės vardas) parašė žinutę mūsų vienai draugei, kurią mes ten turėjome sutikti. Paaiškėjo, kad ji dar buvo tik pakeliui.

Aikštėje buvo dalinami festivalio žemėlapiai ir grupių sąrašas, bei kelintą valandą jos gros. Jų iš viso buvo apie dvidešimt.

Pagaliam atvyko mūsų draugė, ir mes visos nulėkėm pažiūrėti pirmos grupės.

Festivalyje buvo dvi scenos - viena šokiams, o kita paprasta. Mus labai suerzino tai, kad ant abiejų scenų grupės grojo tuo pačiu metu. Jei norėjai pamatyti abu ansamblius, nebuvo kaip, teko pasirinkti.

Maždaug po trijų su puse valandų nuo festivalio pradžios (jis truko visą dieną, nuo pusės dvylikos ryto iki pusės vienuoliktos nakties) mums paskambino dar du draugai, sakydami, kad jie jau atvyko ir kažkur viduje klausosi muzikos. Pasirodo, kad jie atvyko neužilgo po mūsų su Jazz, bet kad eilė į festivalį tuo metu buvo tiek išilgėjusi, jog jiems teko eiti pėsčiomis visą pusvalandį, kad tik pasiektų eilės galą, ir kad nuo ten eilės vos judėjo! Jiems užtruko tris valandas patekti

į festivalį, nes buvo tiek daug žmonių! Nepasisekė.

Jau šiuo metu festivalyje buvo tūkstančiai žmonių, ir muzika buvo nerealiai gera ir garsi. Aš jau anksčiau buvau girdėjusi kokias dvylika iš grojančių grupių, nes jos visos buvo ganėtinai žinomos. Trys pačios žinomiausios grojo paskutinės. Tai „Empire of the Sun“, „Vampire Weekend“ ir „Silverchair“. Mes jas visos išklausėme, ir buvo neapsakomai nuostabu. Buvo absoliučiai neįtikėtina!

Nors oras buvo šaltas, buvo tiek žmonių vienoje vietoje susigrūdę, kad buvo karšta kaip pirtyje. Ir dar visi šoko ir dainavo. Buvo taip ankšta, kad net jeigu norėjai išeiti, nueiti nuo scenos atsigerti ar šiaip atspūsti, buvo tikrai sunku tą padaryti. Reikėjo prasiirti pro šimtus žmonių.

Dar vienas labai erzintis dalykas šiame festivalyje buvo tai, kad visi valgiai ir gėrimai čia buvo beprotiškai brangūs. Nors aš ir nieko nevalgiau (nes nebuvau alkana, o ir laiko nebuvo, kadangi tarp pasirodymų buvo tik penkių minučių pertraukėlės), aš pirkau atsigerti. Butelis vandens kainavo keturis dolerius! Ir nebuvo pasirinkimo, nes išeiti negalėjai. O visus gėrimus, kuriuos būtum atsinešęs iš namų, sargybiniai būtų išmetę, kad netyčia nepakliūtų alkoholio.

Apskritai šis festivalis buvo neapsakomai smagus, bet labai varginantis. Po jo mes su Jazz dviese nuvažiuovome pas savo vieną draugę, kuri gyvena netoliese kaimelyje, ir pas ją pernaktvojome. Iš karto galva padėjusios ant pagalvių užmigome ir kietai išmiegojome iki pat ryto.

Miglė Žvirblytė, 14 metų

Kazytės vasaros atostogos

Neseniai pasibaigė mano vasaros atostogos. Jos buvo labai geros.

Per Kalėdas aš gavau gerų dovanų. Viena dovana buvo sidabrinė apyrankė su širdelės pavidalo užraktu. Naujus metus praleidau namie su viena iš geriausių mano draugių. Lauke buvo fejerverkai, ir mano šuniukas išsiganodė ir bėgo slėptis.

Per atostogas aš keletą sykių ėjau į kiną. Mačiau „Zombieland“ - jis buvo geras ir įdomus. „The Princess and the Frog“ man labai patiko. „Tooth Fairy“ man pasirodė nuobodus, o „Paranormal Activity“ buvo siaubingai baisus. Jis nufilmuotas taip, kad atrodytų, jog jis yra dokumentinis, ir kad ten ne aktorijai vaidina, o kad viskas iš tikrųjų vyksta. Mes su drauge taip galvojom, kol žiūrėjom jį, ir baisiai išsigandom. Aš filmo metu daug spiegiu.

(Bus daugiau)

Kazytė Petrulytė, 16 metų

VARŠUVOS LITUANISTINĖJE MOKYKLOJE - MOKSLO METŲ PABAIGTUVĖS

Varšuvos šeštadieninėje lituanistinėje mokykloje birželio 12 dieną vyko mokslo metų baigimo šventė, kurioje susirinkusius vaikus ir tėvelius pasveikino Lietuvos ambasados Lenkijoje patarėjas Ramūnas Davidonis.

Moksleiviai pristatė mokslo metų baigimo progą parengtas menines programas, išmėgino jėgas įvairiuose žaidimuose. Kiekvienam moksleiviui mokyklos baigimo progą buvo įteiktas meduolis-medalis.

2010 metų rudenį Varšuvos lituanistinė šeštadieninė mokykla vėl atvers duris. Šeštadieninė mokyklėlė, remiama Lietuvos ambasados Lenkijoje, veikia nuo 1993 metų. Šiuo metu ją lanko daugiau kaip dvidešimt įvairaus amžiaus Varšuvoje gyvenančių lietuvių vaikų. Mokyklėlėje vaikai tobulina lietuvių kalbos žinias, susipažįsta su Lietuvos istorija ir kultūra, kartu švenčia šventes.

URM Informacijos ir viešųjų ryšių departamentas
Spaudos ir viešųjų ryšių skyrius, tel. 236 2458

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA
LITHUANIAN CATHOLIC FEDERATION IN AUSTRALIA

ALKF rezidencija ir Melbourne parapijos namai

Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos praeitis ir dabartis

Lietuvių katalikų gyvenimo istorija Australijoje švenčiant 60 metų jubiliejų

Atlikę dviejų metų darbo kontraktus, tikintieji būrėsi ir organizavo bendruomeniškas ir katalikiškas organizacijas, draugijas. Katalikai kunigai atvyko atlikti savo krikščioniškąją misiją, puoselėdami

lietuvišką kultūrą. Miestuose lietuviai katalikai įsteigė ateitininkus ir kitas draugijas. 1954 įkurta Australijos Lietuvių Katalikų Federacija Melbourne.

Pirmųjų Australijos lietuvių kūrimasis

Apie tai Antanas Krausas rašė, kad pirmieji lietuviai į Pietų Australiją atvyko 1841 metais. Toliau jis rašo: kad persekiojimai ir žiaurumai atbloškė į tolimąją Australiją 9.906 lietuvius... dalis lietuvių sukilėlių kartu su lenkais ir kitų tautybių suimtaisiais 1932 m. buvo atgabenti į NSW valstiją. Apie tai paliudija žymus Australijos tyrinėtojas lenkas Strzeleckis.

Apie tų laikų lietuvius J. Viedrinaitis rašė: "vietos lietuviai užsilaiko gražiai, negirtuokliauja, mėgsta atsilankyti vienas pas kitą, draugiškai pasikalbėti apie praeitį ir dabartinį gyvenimą..."

Pirmas lietuvių kunigas atsilankęs į Australiją (Sydney) buvo kunigas prof. Pranciškus Ručys 1928 metais, dalyvavęs kaip Komiteto narys ruošiant tarptautinį Eucharistinį Kongresą.

Jonas Viedrinaitis pirmasis ALDraugijos pirmininkas

1929 m. buvo įkurta Australijos Lietuvių Draugija, o pirmasis AL Draugijos pirmininkas tapo J. Viedrinaitis. Australijos Lietuvių Draugija ėmėsi iniciatyvą kviešti kunigus į tolimą Australiją.

1947 metais, kuomet pirmieji lietuviai iš laivo palietė Australijos žemę juos pasitiko čia jau apsigyvenę prieš 20-30 metų tautiečiai. Didžiausia lietuvių grupė buvo Sydnejuje.

Antras lietuvis kunigas, pasiekęs Australiją 1941 m., buvo kun. Jonas Tamulis. Jis buvo priimtas Brisbanės arkivyskupo kariuomenės kapelionu.

1947 m. pirmasis laivas atplaukė į Melbourną ir naujai

Kun. Jonas Tamulis

atvykusius pasitiko Paliokas Australijoje gyvenęs nuo 1927 m. Trečiuoju transportu 1948 m. balandžio 29 d. atplaukė į Australiją, pirmasis DP kunigas Kazimieras Kavaliauskas. Jis buvo Bonėgilos katalikų dvasininkas.

1948 m. kunigas - tėvas Vytautas Balčiūnas, OFM atvyko į Sydnejų. Jis pirmasis šiame mieste 1948 m. aukėjo šv. Kalėdų Mišias.

Kunigas dr. Povilas Jatulis 1949 m. atvyko į Adelaidę ir pradėjo sielovados pareigas, kur gyveno apie 1000 lietuvių. Būdamas Adelaidėje jis išleido knygą apie misijų kraštus "Po tūkstančiais kaukių", taip pat išleido gegužės mėnesiui skaitinius apie Mariją ir giesmių rinkinį "Mūsų Giesmynas".

Kunigas Petras Butkus į Australiją atvyko 1949.4.13. Buvo paskirtas kapelionu į Sydnejų. Jis rašė straipsnius į "Tėviškės Aidas",

Tėvas Vytautas Balčiūnas

Sveikiname Australijos lietuvių katalikus

ir kviečiame visus savo vietovėse švęsti ir paminėti 60 metų lietuvių katalikų veiklą Australijoje.

Linkime geros valios, ramybės ir geros sveikatos.
- Nors trumpam sueiti ir pabendrauti drauge, lietuvišką malda sukalbėti, galima atlikti sekančiai:

- pabendrauti ir prisiminti buvusią gyvą veiklą,
- peržiūrėti nuotraukas, laikraščius,
- paaukoti šv. Mišias gyviesiems ir mirusiems lietuvių tikintiesiems
- šia proga gal paaukoti pinigų kokiai katalikiškos organizacijos veiklai,
- užsakyti "Tėviškės Aids" laikraštį bičiuliui arba šeimos nariui,
- gal vienas kitas sugalvos panaudoti laikraštį reklamoms, pasveikinimams ar kt.
- atsiųskite kompiuteriu naudojančius email adresus "T.Aids" redakcijai
- pradėkite gražią metinę tradiciją sueiti dėl katalikiškos veiklos, kaip australai susiburia geraširdžiam tikslui, ypatingai tuose miestuose kur nėra lietuviškų pamaldų.

Sveikiname Adelaidės Lietuvių Katalikus, kurie švęs savo 50 metų veikla nuo šv. Kazimieros bažnyčios įsteigimo. Sveikiname visus tikinčiuosius ir ypatingai kun. J.Petraiti MIC, kuris net tik sielovadovauja Adelaidės tikintiesiems, bet penkioliktuosius metus veda lietuvių biuletenį "Šventadienio Balsas ir Lietuvių Žinios" - gražus katalikiškas ir bendruomenės žinių biuletenis.

Lauksime jūsų atsiliepiamų "Tėviškės Aidoose". Tai vienintelis Lietuvių Katalikiškas laikraštis pasitinka 55 metus. Nesuskaičiuojama kiek nuveiktų darbų ir lėšų telkimui įdeta rūpestingo darbo išlaikyti lietuvišką ir katalikišką tapatybę.

Nežiūrint kokie bebūtų sunkumai dėsimė visas pastangas, kad leidžiamas ALK Federacijos laikraštis lankyti Jus dar ilgus metus.

Gyvuokime!

"Mūsų Pastogė", skautų laikraštį "Pėdsekis", redagavo "Užuovėją".

Kunigas Juozas Kungys

atvyko į Australiją 1949 m. pavasarį. Jis aptarnavo lietuvius Wagga-Wagga, o nuo 1951 m. gyveno Melbourne, kur išgyveno šešerius metus. Jis aptarnavo ir Geelongo lietuvius. Laikas nuo laiko aplankydamas Perthą, Brisbanę, ir Tasmaniją, kur lietuvių kunigo visai nebuvo. 1954 m. buvo paskirtas pirmuoju Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos (ALKF) dvasios vadu. Kurį laiką buvo ir ALKF pirmininku. Daug pasidarbavo leidžiant lietuvių katalikų laikraštį "Tėviškės Aida". 1957 m. nuvyko į Adelaidę pavaduoti kun. Dr. P. Jatulį. Čia jis įsteigė Pietų Australijos Lietuvių Katalikų Centrą. 1960 m. kun. dr. P. Jatulis aukėjo pirmas lietuviškas Mišias šv. Kazimiero vardo koplyčioje.

Kunigas Pranas Vaseris į Australiją atvyko 1950.3.20 Melbourn kapeliono pareigoms. Jis turėjo aptarnauti ne tik Melbourną, bet ir kitas didesnes vietoves tai: Geelongą, Sommers stovyklą, Morningtoną, Benalla, Seymourą ir net Tasmaniją. 1954 kun. Pr. Vaseris buvo išrinktas pirmuoju Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos pirmininku.

Kunigas dr. Povilas Jatulis

1949 m. rugpjūčio mėn. kunigas Laurynas Kemėšis buvo pakviestas į Sydnejų. 1953 m. jis išvyko į Perthą.

1950 m. pabaigoje į Australiją atvyko dvasios vyriausybės paskirtas Canberra kunigas dr. Petras Bačinskas PhD. Daugelyje miestų kun. dr. Bačinskas paliko savo pėdsakus, atlikdamas plačios apimties sielovados darbus. 1956 m. buvo pirmasis "Tėviškės Aids" redaktorius.

Kunigas Juozas Petrauskas iš Italijos atvyko į Australiją 1949 m.

Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos praeitis ir dabartis

Atkelta iš 5psl.

Gyveno Melbourne, dirbo pašte. Susitaupęs pinigų, 1952 m. įstojo į Melbourno arkivyskupijos kunigų seminariją. 1955.7.245 Melbourno katedroje gavo kunigystės įšventinimus. Pastoracinį darbą dirbo australų parapijoje, o esant reikalui, padėdavo Melbourno lietuvių kapelionui.

Tėvas Stansilovas Gaidelis atkeliavo į Australiją 1950 m. Jis buvo paskirtas sielovados darbu tarp latvių ir lietuvių.

Tėvas Leonardas Paltanavičius, PC dvasinį patarnavimą yra teikęs Adelaidėje,

Kunigas Juozas Kungys

Sydnejuje ir Hobarte, kur palaikė ryšius su lietuviams.

1953 balandžio 15-17 dienomis Sydnejuje buvo sušaukta pirmoji Australijos lietuvių kapelionų konferencija, vykstant Australijos Tautiniam Eucharistiniam Kongresui. Konferencijoje dalyvavo: **kun. dr. P. Jatulis (Adelaidė)**, **kun. dr. P. Bačinskas (Canberra)**, **kun. Pr. Vaseris (Melbournas)**, **kun. J. Kungys (Geelongas)**, **tėvas V. Balčiūnas OFM (Brisbane)**, **tėvas St. Gaidelis SJ (Newcastelis)** ir **kun. P. Butkus (Sydnėjus)**.

Baigiant konferenciją buvo nutarta sudaryti Lietuvių Kapelionų Sąjungą, panašią į Amerikos Kunigų Vienybę, tik pavadinti kuklesniu vardu - Australijos Lietuvių Kunigų Sekretoriatu. Sekretoriatas yra tiesioginis autoritetas visiems

Australijos lietuviai kunigai, susirinkę 1975 m. Melbourne. Iš k. dr. P. Bačinskas, prel. P. Jatulis, Pr. Dauknyš, dr. A. Savickas, prel. P. Butkus MBE, A. Spurgis, Pr. Vaseris, St. Gaidelis ir V. Valodka.

Australijos lietuviams katalikams tikėjimo, morales ir religinių - tautinių papročių išlaikymo klausimuose. Jo nutarimai ar pageidavimai saisto visus lietuvius katalikus bei visas jų organizacijas. Slaptu balsavimu sekretorium arba vadovu buvo išrinktas **kun. P. Butkus**, Sydnejaus kapelionas.

ALK Sekretoriato vadovas yra kontakte su Katalikų Imigracijos Vyskupu Komitetu. Tikėtasi, kad kai Povilas Martūzas (Sydnėjus) ir Henrikas Antanaitis (Sydnėjus) šv. Kazimiero kolegijoje, Romoje baigs teologijos studijas bus įšventinti kunigais ir galės vėl sugrįžti į Australiją. ALK Sekretoriatas savo krikščionišką misiją stengėsi atlikti tikrai katalikiškai. Kapelionai, kovodami su daugeliu įvairių sunkumų, stengėsi organizuoti ir išlaikyti lietuviškas pamaldas, puoselėti lietuvišką giedojimą šv. Mišiose.

Kunigas P. Martūzas įšventintas 1962. Darbo lankas labai platus - lankėsi Canberroje, Wodongoje ir Newcastleje, Brisbanėje pasikeisdami dirbo su kun. Butkumi. Vėlesniu laiku persikėlė į Sydnejų aptarnauti lietuvius.

1953m ateitininkų susirinkime Adelaidėje buvo

pasiūlyta Australijos lietuviams katalikams organizuoti į vieną, visus apjungiantį vienetą ir pavadinti jį - Australijos Lietuvių Katalikų Federacija. Jos tikslas būtų apjungti ir koordinuoti Lietuvių Katalikų Organizacijų veiklą Australijoje, ieškoti būdų bei priemonių puoselėti katalikišką kultūrą, siekti katalikų vienybės ir vystyti bei ugdyti katalikišką mintį lietuviškoje visuomenėje. Taip pat atstovauti lietuviams katalikams Australijos katalikų hierarchijoje ir visur kitur, kur reikalai pašaukia.

Australijos Lietuvių Katalikų Federacija buvo įsteigta 1954m. Jos nuolatinė būstinė nuo įkūrimo nustatyta 18 Henry Street, Kensington Melbourne. ALKF suvažiavimas yra vyriausias organas ir ALKF Valdyba - jos vykdomasis organas. Valdybą sudarė ALKF visuotiniame suvažiavime išrinkti nariai ir Kunigų Sekretoriato paskirtas Dvasios Vadas, turįs tikėjimo ir doros klausimuose sprendžiamą balsą. Iš esmės, ALKF suvažiavimas yra Australijos Lietuvių Katalikų organizuotų vienetų susibūrimas.

Pirmame ALKF suvažiavime buvo nutarta pradėti leisti lietuvių katalikų laikraštį

Adelaidės Ateitininkų Sendraugis valdyba 1979 m. Iš kairės: pirm. A. Kubilius, V. Rupinskienė, E. Varnienė, kun. A. Spurgis, MIC., Pr. Pusdešris, P. Gasiūnas.

"Tėviškės Aidai". Nuo 1956 m. laikraštis yra reguliariai leidžiamas kas savaitę (nuo 2000 m. - kas antrą savaitę) iš 18 Henry Street, Kensington Melbourne. Tose patalpose nuo įsikūrimo 1956 m. buvo ir yra ALKF būstinė, laikraščio redakcija, administracija, kompiuterio kambarys. Anksčiau būdavo spaustuė.

Pirmuoju redaktoriumi dirbo **kun. dr. Petras Bačinskas**, kuris tuo metu buvo ir Bonegillo stovyklos kapelionas. Laikraštis buvo renkamas ALK Federacijos. Vėliau kun. dr. P. Bačinskas buvo paskirtas Geelongo kapelionu.

Redaktoriumi buvo pakviestas **Bronius Zumeris**. 1964 m. redaktoriumi pradėjo dirbti **kun. P. Vaseris**. Jis sudarė redakcinę komisiją. Joje buvo J. Petraitis, A. Vaitiekūnas, V. Čižauskas ir Valerija Šeštokienė. 1973 m. pakviestas į komisiją kun. Pranas Dauknyš.

1962 m. iš Londono į Adelaidę atvyko **Antanas Kazlauskas MIC** ir perėmė lietuvių katalikų vadovavimą į marijonų rankas. Tais pačiais metais atvyko antras **marijonas kunigas Pranas Dauknyš**. Abu rūpinosi katalikų tautiečių reikalais.

1966 m. persikėlė iš Adelaidės į Geelongą, **kun. Pr. Dauknyš** rūpinosi vietinių katalikų tautiečių reikalais. 1973 m. kun. Pr. Dauknyš

ALK Federacijos Valdyba 1959 m. sėdi iš kairės: J. Mulokas, kun. Pr. Vaseris (dvasios vad.), A. Grigaitis (pirm.), Br. Zumeris (vicepirm.); stovi: V. Čižauskas (sekr.), L. Vaičiaitis, J. Šeštakauskas ir Z. Raudys.

ALK Federacijos suvažiavimas Adelaidėje 1977 m.

Nukelta į 7psl.

Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos praeitis ir dabartis

Atkelta iš 6psl.

Adelaidės Ateitininkų šeima 1982 m.

Audiencija pas Melbourno Arkivyskupą dr. George Pell. Katalikų Federacijos Valdybos pirmininkas Edvardas Šidlauskas įteikia menininko Vosylius Jeršovo 40 cm aukščio Kryžių. Iš kairės Valentinas Čižauskas, kun. dr. Pranas Daukyns ir Melbourno Arkivyskupas 1996.X.31

ALK Federacijos XXII suvažiavimas Adelaidėje 2002 m. Viduryje kun. Juozas N. Petraitis ir kun. Egidijus Arnašius

Melbourno Ateitininkų Sendraugių Valdyba 1982 m. Iš kairės: J. Petraitis, pirm. A. Bakaitis, A. Mieldažytė

persikėlė gyventi į Melbourną. Jis aptarnavo ne tik Melburno, bet ir Geelongo lietuvius, o taip pat mažesnes bendruomenes Viktorijoje įskaitant Moe ir Sale. Kunigas parašė ir išleido knygutę "Už geresnį pasaulį", iš italų kalbos išvertė knygą "Kristaus gyvenimas". 1984 m. Italijoje suteiktas daktarato laipsnis.

Kunigas Juozas Vytautas Volodka 1967 m. sesers kviečiamas atvyko į Australiją. 1969 m. išvyko į Romą į šv. Kazimiero Kolegiją studijuoti teologijos ir 1973.XII.22 Romoje išventintas kunigu.

1969.VII.27 Marijonų vyriausias vadovas paskyrė kunigą **Albiną Spurgį** Adelaidės šv. Kazimiero Lietuvių Katalikų bažnyčios klebonu. Jo rūpesčiu bažnyčioje sudėti vitražiniai langai.

Amerikoje 1980 Ateitininkų Federacijos pirmininkas J. Laučka, norėdamas užmegsti glaudesnį ryšį su Australijos ateitininkais, J. Stepaną pakvietė atstovauti Federaciją įgaliotiniu titulu. Užmezgęs ryšius su Melbourno ir Sydnėjaus ateitininkais, gavęs pritarimą iš ALK Federacijos valdybos ėmėsi iniciatyvos suruošti Melbourne Australijos Ateitininkų Dieną, kuri sėkmingai praėjo 1981.XII.28.

Naujų Metų dieną 1984 m. kunigas marijonas **Juozas Petraitis** MIC atvyko į Adelaidę iš Argentinos ir iki šių dienų dirba pastoracinį darbą Adelaidės šv. Kazimiero bažnyčioje.

Kunigas Algirdas Šimkus

Kun. J. Petraitis yra rekolekcijų vadovas.

Kunigas Egidijus Arnašius paskirtas kunigu į Melbourną 2000m. Jis aptarnavo tikinčiuosius ir kituose miestuose. Jaunas ir energingas kunigas, geras pamokslininkas, buvo mėgiamas daugumos, ypač jaunimo. Jis atgaivino Melburno lietuvius katalikus, pritraukė jaunimą. Dalyvaudavo visuose Melbournie lietuvių renginiuose, kartais ir pats palinksmindavo susirinkusius gitara ir daina. Rašydavo būdamas čia ir teberašo iš Airijos religinėmis temomis straipsnius į „Tėviškės Aidus“. 2003.VIII.3 paliko Melbourną, šiuo metu yra Airijos lietuvių sielovadu.

2003.VIII.17 kunigas **Algirdas Šimkus** paskirtas kunigu Melbourno katalikams. Rekolekcijoms ir kitomis progomis aplanko lietuvius tikinčiuosius kituose miestuose.

Sydnėjaus katalikai džiaugiasi, kad ilgus metus kartą į mėnesį aukoja šv. Mišias lenkų kilmės, pramokęs lietuviškai, **kunigas Jonas Stankevičius**.

Perthe kunigas Savickas palaiko ryšius su lietuviais.

ALK Federacija - Ji turėjo atskiruose vietovėse įgaliotinius, kurie rūpinosi Federacijos reikalais. Tokie įgaliotiniai buvo (kai kur ir dabar yra) Adelaidėje Pr. Pusdešris, Geelonge VI. Stuikevičius, Hobarte A. Kantvilas, Sydnėje Ant. Vinevičius, Moe V. Koženiauskienė, Sale E. Eskirtienė.

ALK Federacijos būstinė buvo ir yra Melbourne, čia nuo 1956m leidžiamas laikraštis "Tėviškės Aidai" ir savo suvažiavimuose valdybos nariai renkami iš Melbourno lietuvių katalikų atstovų.

ALKF valdyba kas antrus metus surengia suvažiavimus Australijos Lietuvių Dienų metu. Leidžia laikraštį "Tėviškės Aidus". Paminint jubiliejus - "Tėviškės

Aidų" penkiasdešimtmečio proga suruošė koncertą, pravedė loterijas, vėjus, virė pietus. Lietuvos Tūkstantmečio proga (2009) paruošė "Metraštį" apėmusį Australijos lietuvių veiklą. ALKF valdybos nariai dalyvavo užsienio lietuvių šv. Mišiose Arkikatedroje, Vilniuje, Tūkstantmečio iškilmėse. Kasmet paruošia laikraščio metinį kalendorių.

Š.m. gruodžio 28, 9-11 val. ruošiamas ALK Federacijos XXV suvažiavimas ir "Tėviškės Aidų" paroda. Bus kviečiami iš Melbourno ir Lietuvos archyviskupijų.

Prieš 20 metų Australijos katalikų laikraščiai *The Southern Cross* ir Melbourne *The Catholic Advocate*, po 122 metų gyvavimo, užsidarė ir dideliu gailėsčiu per TV pranešė tuometu Melbourno Arkivyskupas. Viktorijos valstijos katalikai neįstengė išlaikyti savo katalikiško laikraščio, kai labai iškilo algos: žurnalistų, tarnautojų, valdžios taksos, pašto išlaidos.

Reikia džiaugtis, kad Melbourno lietuvių vienintelis katalikiškas laikraštis "Tėviškės Aidai" gyvuoja dėka savanorių darbuotojų ir lankstytojų pasiaukojimo. Artėja 55-rių metų "Tėviškės Aidų" leidimo sukaktis. Jis yra vienintelis Lietuvių Katalikiškas laikraštis Australijoje. Jis siunčiamas į daugelį kraštų.

ALK Federacijos valdyba laikraščio biudžeto papildymui ruošdavo metinius balius, loterijas, virdavo pietus. Tai pareikalavo ne tik daug darbo, bet ir įvairiausių rūpesčių, pasiaukojimo, savanoriško darbo.

Iki šiol laikraštis išsilaiko dėka skaitytojų prenumeratorių, palikimų, didesniems ir mažesniems aukomis. Esame giliai dėkingi visiems prisidėjusiems prie ALK Federacijos ir laikraščio gyvastingumo!

Dieve, mums padėk, kad gyvuotume dar ilgus metus ir būtume svarbi žinių telkėja Australijos Lietuvių tikinčiųjų tarpe!

ALK Federacijos Valdyba 1982-83 m. Sėdi iš kairės: V. Čižauskas - pirm., H. Statkuvienė - vicepirm., kun. Pr. Vaseris - dvasios vadas, E. Šemetienė - išdin., V. Vaitekūnienė - sekretorė, kun. Pr. Daukyns - "T. Aidų" redaktorius, J. Keblys, V. Žemaitis, E. Marganavičius, J. Jurgelaitis.

ALK Federacijos valdyba 2000 - 04 m. Sėdi iš kairės: R. Mačiulaitienė, M. Šidlauskienė, J. Hackett, kun. E. Arnašius, B. Kymantienė, E. Šidlauskas, O. Prašmutienė.

Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos praeitis ir dabartis

Atkelta iš 7psl.

Congratulations to all Australian Lithuanian faithful!

This year the Australian Lithuanian Catholic Community are celebrating a big milestone, its 60th year anniversary.

In December, the Australian Lithuanian Community will be holding its biennial festival known as the Australian Lithuanian Days, which is a week-long celebration of music, folk dancing, sporting activities, art exhibitions, literature and theatrical events.

There will also be an Australian Lithuanian Catholic Convention convention from 9.00am to 11.00am on December 28th at Lithuanian House.

The festival will be opened with a special mass at 10.00am on 27th December at St. Mary's Star of the Sea Church in West Melbourne. The Lithuanian Catholic Federation is inviting representatives of the Melbourne and Lithuanian archdioceses.

The Lithuanian Catholic Federation in Australia has existed since 1954 with its headquarters at 18 Henry Street Kensington, Vic. 3031. The Federation also publishes a fortnightly Lithuanian Catholic Newspaper called "Tėviškės Aidai" or "Echoes of Homeland", and has been serving the Lithuanian community for nearly 55 years. The Federation's objective is for the survival and strengthening of Lithuanian Catholics in Australia.

Let's celebrate 60 years of continued practice of Lithuanian Catholic traditions throughout Australia.

Prie Australijos seniausios katalikų veikiančios bažnyčios, kalinių statyta 1836 m., Richmond, Tasmanijoje, ALKF ir "Tėviškės Aidų" darbuotojos stovi iš kairės: M. Augustinienė, V. Rutkauskienė, M. Igaunienė, R. Mačiulaitienė, M. Šidlauskienė ir B. Kymantienė.

ALKF dabartinė valdyba, iš k: V. Rutkauskienė, O. Prašmutienė, B. Kymantienė, M. Augustinienė. Garbės nariai M. ir E. Šidlauskai.

ALKF XXIV Suvažiavimas 2008 Sydneyje

Netrukus "Tėviškės Aidai" švęs 55-rių metų sukaktį ir šią progą numatoma iškilmingai paminėti.

Maloniai kviečiame prisijungti prie "Tėviškės Aidų" kolektyvo ir naujus narius. Kreipkitės į redaktorę tel. 9364 9744

"Tėviškės Aidų" savanoriai ekspedicijos dalyviai, paruošę laikraštį pašto persiuntimui

1975 m. ekspeditoriai ir kunigai Pr. Vaseris ir Pr. Daukyns

1990m. ekspeditoriai, viduryje administratorius B. Kaminskas.

2009m. ekspeditoriai ir "Tėviškės aidų" darbuotojai. Trūksta R. Šaulytės ir B. Kymantienės

Nauja "Tėviškės Aidų" darbuotoja E. Rítmejerytė

Prisimenant praeitį, reikia paminėti Brisbanės kunigo dr. Petro Bačinsko veiklą, jam pradėdant 1968m dirbti St. Mary's bažnyčioje South Brisbane ir kalėdą brisbaniečiai pasisakė, kad jiems reikia Lietuvių Namų.

Kai tik iškilavo svarbesnis reikalas, kreipdavosi į kapelioną, kadangi jis yra autoritetas tai jam bus lengviau reikalą išspręsti.

Kun. dr. P. Bačinskas pigiai gavo nupirkti pora sklypų. Po kiek laiko jis juos pardavė žymiai brangiau negu buvo pirkęs. Už tą sumą kapelionas nupirko industriniame rajone sklypą. Sukvietęs tautiečius tarėsi ar bus gerai, jeigu Lietuvių Namai bus toliau nuo miesto. Buvo prieštaravimų, kad - per toli. Netrukus buvo galimybė nupirkti namelį esantį netoli bažnyčios. Kunigas dr. P. Bačinskas pardavęs slypus nupirko namelį už savo pinigų.

Mirus kunigui dr. Petru Bačinskui lietuvių katalikai užsakė atminimo lentelę. Brisbane apylinkės oficialus pavadinimas yra "kunigo dr. P. Bačinsko Lietuvių Kultūrinė Draugija" (Father P. Bačinskas Lithuanian Cultural Association), kurios nuosavybėje yra Lietuvių Namai.

Nuoširdi Padėka

visiems prisidėjusiems prie katalikiškos veiklos puoselėjimo, ypatingai prie ALK Federacijos idealų - ilgamečiams veikėjams:

A. ir J. Jankevičiams, M. ir E. Šidlauskams, A. Vyšniauskieni ir E. Marganavičiui. Dėkojame prisidėjusiems prie "Tėviškės Aidų" laikraščio išlaikymo - korespondentams, prenumeratoriams ir aukotojams. Nuolatiniai korespondentai: iš Lietuvos - Ed. Simanaitis, F. Taunytė, L. Žilevičienė, iš Australijos - E. Bulienė, A. Kramiliui, dr. Algis Taškūnas, OAM, E. Varnienė, J. Gailius, S. Gailiūnaitė, B. Prašmutaitė, D. Lynikienė, G. ir A. Žilinskai ir A. Gogelytei bei R. Imbrasienei už atsiųstus moksleivių rašinius.

"Tėviškės Aidams" kasmet aukoja Adelaidės ateitininkai, Adelaidės ir Melbourne Katalikų Moterų Draugijos, Melbourne Moterų Socialinės Globos Draugija, Melbourne Pensininkų Sąjunga, "Gintaro" tautinių šokių grupė, "Varpas" sporto klubas ir Sydneyjaus Lietuvių Katalikų Kultūros Draugija. Nuoširdžiai dėkojame Juozui Krikščiūnui už dosnią auką ir F. ir M. Sodaičiams.

Jūsų visų pagalba leidžia laikraščiu gyvuoti ir siekti ALK Federacijos tikslo, palaikant ryšius su tikinčiais, skleisdami Dievo žodį ir pateikiant visuomenės žinias.

Gyvuokime!

Iš ruošiamos knygos

SIBIRAS – LIETUVA – AUSTRALIJA

Marija Grabauskaitė-Angustiniene

Pirmieji mano vaikystės metai prasidėjo Kalnų Altajuje Turačiako kaime. Ne tėvų noru reikėjo čia gyventi ir praleisti nerūpestingą gyvenimo laikotarpį.

Tai įvyko 1941 m. birželio 14 dienos anktyvą rytą tik saule pakilus iš patalo. Du jauni: vyras ir moteris sugrįžo iš draugo vardadienio, Antaninių, ruošėsi poilsui. Jai, laukiančiai kūdikio, jis padėjo nusiauti batelius, kaip netikėtai išgirdo žvilgį beldimą, į tik užvertas duris. Nieko neįtardamas jis, nešinas jos bateliai, atidarė duris. Nekviesi svečiai jį pastūmė į vidurį. Pašaipiai nužvelgė jos storėjantį liemenį ir išgaščio išplėstas mėlynas akis, jie, nieko nesivaržydami, vartė daiktus lyg ko ieškodami.

Vienas iš atėjusių įsakmiai liepė jam rengtis, o jai pasilikti. Jis skubiai dėjosi reikalingus daiktus, ji ruošėsi taip pat. Jis nešdamas ryšulius, o ji eidama paskui jį paskutinį kartą peržengė gimtų namų slenkstį ir įsodinti į sunkvežimį išvažiavo į nežinią. Jie nežinojo, kad tai yra jų paskutinės bendros minutės. Kad viens kitą pamatys tik po 14 metų. Tai buvo mano tėvai, kuriuos, kaip ir daugelį mūsų tautos žmonių išvežė vargams ir kančioms. Už jų nugarų uždarydami duris ilgiems metams, atskirdami nuo savų ir Tėvynės.

Mano tėtis gimęs Raseinių apskrityje. Girkalnio valsčiuje, Skirmantų kaime. Mano senelis Petras ir senelė Elžbieta buvo tų laikų dvarininkai. Girkalnyje turėjo dviejų aukštų medinį namą. Seneliai išaugino keturis vaikus: Onutę, Domicelę, Kazimierą ir Stasį tai yra mano tėti. Apie savo senelius nesu daug girdėjusi, tik iš tėvelio trumpo susitikimo metu. Prosenelis Pranas su šeima atvyko iš Lenkijos devyniolikto šimtmečio viduryje.

Mano tėtis, kadangi buvo jauniausias, augo lepinamas vyresniųjų. Jis prisiminė: kai aš turėjau dvidešimt metų, auklė, kartu su manimi ėjo pas siuvėją. Man buvo didelė negarbė, nes per langus, o ir praėjusios merginos žvelgė į mane su šypsena. Sugrįžęs pareiškiau tėvams, kad nuo šiol reikalus tvarkysiu pats. "Tėvams tas labai nepatiko, mane išbarė, gavau „karcerio“ tris dienas neišeiti iš namų." Gaila, bet apie tėvų susipažinimą girdėjau tik nuotrupas.

Iš Vilkaviškio geležinkelio stoties, mano tėvus, išvežė skirtingais ešelonais. Vagonuose kilo sumaištis, niekas iš esančių nežinojo kam juos čia sugrūdo ir ką su jais darys.

Po paros ešelonas pajudėjo. Pro vagono duris plyšį ir langelį žvelgdami suprato, kad veža link Vilniaus.

Po ilgos ir varginančios kelionės vyrus išlaipino Kansko stotyje. Kiek vėliau vyras sužinojo, kad tai yra Krasnojarsko kraštas... Vėliau juos pervežė į Reišoto sustiprintą lagerį. Po ilgos kelionės moteris atvežė, kaip

išsiaiškino, į Altajaus kraštą. Atėję „pirkliai“ išsirinko darbingas moteris, su vaikais ir neščias dar paliko kitam „pirkliui“.

Mano mamą su kitomis, panašiu sveikatos stoviu, išvežė į Turačiako kaimą, Gorno-Altajaus rajoną.

Rugsėjo mėnesį aš atėjau pažinti pasaulį. Mano pradžia gyvenimo tapo rusės Kazancavos šeima. Kas dabar pasakys, kodėl taip buvo. Taigi, pirmas šypsnyb buvo skirtas svetimai, o ne mamai. Šioje šeimoje buvau mylima ir prižiūrima. Tarp dviejų „brolių ir dviejų seserų“, Ivano, Viktoro, Galinos ir Tamaros.

Kaip dabar pagalvoju, rusė moteris buvo geros širdies, dalinosi ne tik motiniška meile, bet ir duonos kąsniu. O duonutės trūko.

Prisimenu, taip norėjosi valgyti, kad čiulpdavau rankos nykščius. Babuška (taip vadinau globėją) aprūpino juos, nes nuo čiulpimo jie buvo ploni, bet ir su skudurais aprišti nykščiai aisdurdavo burnoje.

Babuška keptavo lepioškas. Jas iš vakaro įmaišydavo į kubiliuką. Dar ir dabar jaučiu tą nenusakomą skonį. Eidavom į kalnus rinkti žolių, kurias dėdavo į raugą. Dėdavo ir bulvių, kurias skutant ties akimis išpjaudavo daugiau bulvės. Tas lupenas sodindavo. Derlius būdavo menkas. Nemačiau didelių bulvių; tik nedideles.

Prisimenu vaikystės įvyki. Išmaudžiusi mane ir savo jauniausią dukrą Tamarą, kuri už mane buvo trim metais vyresnė, suguldė ant krosnies, lovą neprisimenu. Iš vakaro ji buvo užmaišiusi lepioškų tešlą, kad pakiltų. Mane miegas neėmė, lindo įkyri mintis, kaip dar ko nors užvalgiu. Nutariau, kad gal ir neblogai būtų užvalgyti tešlos, kuri skleidė malonų kvapą.

Atsikėlus prasidėngiau kubiliuką, bet tešlos nepasiekiau, nors ir kaip stiebiausi ant pirštų galų. Pagaliau ėmiau ir truktelėjau kubiliuką - kubiliukas ant manęs. Išgirdusi triukšmą, nuo krosnies nulipo Babuška. Muša

mane, krato, o man neskauda. Abiem rankom nuo savęs griebiu tešlą ir kemšu į burną...

Turačiake lankiau vaikų darželį. Prisimenu, kad deklamuodavau eilėraščius ir dainuodavau per pasirodymus. Kaip vėliau sužinojau eidama gatvėmis vis dainuodavau. Prisimenu, tuo metu man atrodančią labai plačią, Bijos upę, prie kurios darželio vaikus nuvedavo. Nepamiršdavau pasipuikuoti nauju kaspinu ar sunkute, kurias atsiųsdavo seneliai iš Lietuvos.

Mano vaikystė Turačiako kaime tęsėsi septynis metus ir septynis mėnesius. Mama ryžosi bėgti į Lietuvą. Pasiėmė ir mane iš Kazancavos namų. Sėdant į pašto (dvivietį) lėktuvą aš tiesiog, kaip išprotėjusi, rėkiau ir nesileidau vedama į lėktuvą. Veržiausi pas Babušką, kuri buvo man viskas. Mano mama man buvo svetima moteris. Prisimenu, kaip pro lėktuvo langą, jį daužydama rėkiau ir veržiausi pas Babušką. Ji man mąjavo balta skarele. Ir dabar daužos širdis beriašant šias eilutes, o ašaro srūva upeliais.

Tik pamenu, kaip Byske, pramerkus akis, pamačiau žmones baltais chalatais. Tai buvo ligoninė. Joje man teko išbūti apie tris mėnesius. Buvo klaidios minutės kai atejavo daryti punkcijos (iš stuburo imti skystį tyrimui). Jokio nuskausminimo. Sesele užguldavo mane suriestą. Neįsivaizduoju, kaip jos mane nesulaužė. Teko mokytis vaikščioti. Išikibdavau į lovą ir taip žingsnis po žingsnio įriaisi į priekį.

Lankyti iš Turačiako atskrisdavo Babuška. Kartą buvo toks nuotykis. Sesele užklė mane ant palangės, matyt pasižvalgyti. Gi žiūriu Babuška ateina. Aš kumščiais pradėjau daužyti langą, stiklai pažiro, o sesele mane vos sulaikė. Stiklai susmigo į mano lietas plaštakas ir pirštus. Buvo didelis triukšmas ir kova tarp manęs ir gydytojo. Pagaliau atsisdėdau ant Babuškos kelių. Matyt savo riksmu išprašiau, kad ją leistų prie manęs. Skaudėjo, kai traukė įsmigusius stiklus, bet kentėjau, nes šalia buvo mano Babuška. Dar ir dabar matosi randai, kurie primena tą „baisų“ laikotarpį.

(Bus daugiau)

Gedulo ir Vilties Dienos 2010 paminėjimas Melbourne

Šiais metais ALB Melbourne Apylinkės Valdyba birželio 13-tą dieną surengė Vilties ir Gedulo Dienos minėjimą. Iš anksto buvo pranešta, kad paskaitą skaitys Gabrielius Žemkalnis. Kiekvienas lietuvis atėjo į minėjimą išgirsti įdomų paskaitininką. Du autobusiukai iš Geelongo lietuvių atvyko į minėjimą.

Prieš minėjimą valdybos narys Dennis Gaylard tvarkė mikrofonus, šviesas ir kitus techniškus reikalus. Žiūrovai atėjo į užtėmintą salę, įvairios žvakės apšvietė scenos priekį, ir scenos "spotlight" apšvietė Lietuvos ir Australijos vėliavas bei kalbėtojų pultą. Iš karto jautėsi orumas ir susimąstymas.

Minėjimą pradėjo valdybos pirmininkas Assoc Prof dr. Paulius Kabaila, kuris mums priminė kokius didelius nuostolius Lietuvos tauta išgyveno per išvežimus ir tremtį į Sibiro taigas. Daug tūkstančių lietuvių brolių ir seserų, nekaltų kūdikių ir vaikų buvo bolševikų/komunistų išvežti - iš savo mylimo krašto - Lietuvos. O kodėl? Nes jie buvo Lietuvos patriotai!

Negalime užmiršti komunistinės Rusijos genocido prieš lietuvių tautą. Todėl Melbourne ir Geelongo lietuviai susirinko šią šaltą žiemos sekmadienio popietę,

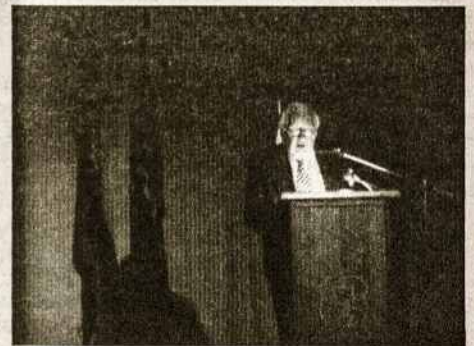
prisiminti mūsų tautiečių skaudžias nelaimes tremtyje. Susirinkome pamąstyti apie praeitį, bet taip pat ir suprasti tą viltį kuri gimė iš sunkumų, žmonių stiprumą nepasiduodant pilnai neviltčiai, tikėjimą Dievu, artimųjų, draugų ir savo gabumu išlaikyti viską, kas buvo skirta iškentėti.

Dr. Kabaila pristatė minėjimo paskaitininką Gabrielių Žemkalnį, kuris neseniai, su žmona Danute, grįžo iš Lietuvos. Paskaitos pradžioje Žemkalnis pasakė, kad jo pranešimas bus ir paskaita ir nuotykių prisiminimai ne tik apie tolimą praeitį, bet ir apie dabartį. Tuo jis dalinosi su mumis, pristatant ne tik tai gaudžias statistikas apie išvežimus tą baisiąją birželio 14, bet ir prisiminimus iš savo ir žmonos susitikimus per paskutinius 13 metų su tremtiniais ir jų palikuonimis Sibire ir su buvusiais tremtiniais Lietuvoje.

Įdomiai klausėmės apie ką tik buvome skaitę spaudoje, apie keliones į Sibirą ir Lietuvių Bendruomenių įkūrimus, apie senas kapines ir žmonių prisiminimus. Taip pat jis paaiškino ką reiškia "Viltis" šio minėjimo prasmėje, apie vaikų

Lietuvių Namus Vilniuje, apie sugrįžimą į tėvynę. Širdingai dėkojame jam už išsakytas mintis apie kurias, išėję iš salės, dalyviai galėjo pamąstyti.

Toliau sekė Lilijos Kozlovskienės pristatyta informacinė istorinė dokumentinė DVD juosta "Ilgas Kelias Namu". Filmas sukurtas 2007 metais, Socialinių Paslaugų Priežiūros Departamento prie Socialinės Apsaugos ir Darbo ministerijos. Filmo režisierė Agnė Marcinkevičiūtė. Juostos trukmė 30 minučių. Filme buvo pristatoma ne tik statistiniai duomenys, vaizdai ir nuotraukos iš senų archyvų, bet ir informacija apie politinių kalinių ir tremtinių bei jų šeimų narių sugrįžimą į Lietuvą 2002-2007 metų programa. Girdėjome pasikalbėjimus su grįžusiais tremtiniais ir departamento darbuotojais. Matėme filme, kaip garingai buvo sutikti tremtinių kaulai, kai po tiek daug metų grįžo iš Sibiro į Lietuvą. Parodyti Lietuvių ir Tremtinių Namai Vilniuje, bei kitos gyvenimo vietos kur buvo priglausti

Gabrielius Žemkalnis

sugrįžusieji. Matėsi, kaip Lietuva rūpinosi ir rūpinasi savo tėvynainiais ir jų vaikais bei vaikaičiais. Filme parodyta ir apie Gedulą ir apie Viltį.

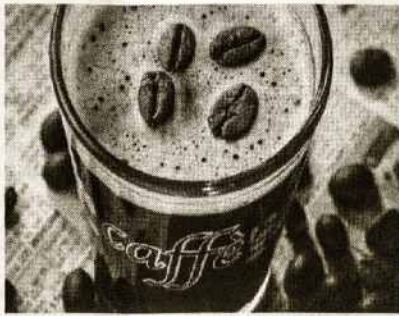
Užbaigiant Gedulo ir Vilties Dienos minėjimą, valdybos pirmininkas pakvietė visus atsistoti ir kartu sugiedoti Lietuvos Himną. Ačiū apylinkės valdybai už minėjimo programos suruošimą. Neužmiršime mes, neužmirš ir pasaulis!

Birute Prašmutaitė

Paprasta kavos puodelių aritmetika

Kava gardžiuojamės ne tik dėl malonaus skonio, bet ir tikėdamiesi, kad būsime darbingesni bei geriau nusiteikę. Kita vertus, daugelis mano, esą šis gėrimas nedera prie tinkamos mitybos ir visiškai jo atsisako. O ką apie kavą sako mokslas?

Kiekviena šalis turi skirtingų kavos gėrimo tradicijų - tarkim, JAV gyventojai geria silpnesnę kavą nei europiečiai. Manoma, kad šis gėrimas pakenkti sveikatai gali ilgai ir daug jo vartojant, bet nebūtinai. Tačiau nėra bendrų rekomendacijų, kiek puodelių kavos per dieną nekenkia, o kiek - per daug.

News Bridgepix nuotr.

Didina cholesterolio kiekį.

Anot dietologės Daivos Pipiraitės, daugeliui gerai žinomos centrinę nervų sistemą stimuliuojančios kofeino savybės. Standartiniame puodelyje kavos jo yra apie 100 mg. Espresso kavoje kofeino mažiau - 58-76 mg.

Kavoje yra ir angliavandenių, riebalų, amino rūgščių, vitaminų, mineralų, alkaloidų bei fenolo junginių. Šis gėrimas - ir vertingos chlorogeninės rūgšties šaltinis. Tyrimai parodė, kad šis rūgštis pasižymi antioksidacinėmis savybėmis, o 200 ml kavos puodelyje yra 70-350 mg chlorogeninės rūgšties.

Tačiau nustatyta, kad kavoje esantys diterpenai - kafestolis ir kaveolis - didina cholesterolio kiekį. Skandinavaiškai, turkiškai, prancūziškai paruošta kava šių medžiagų turi palyginti daug - 6-12 mg puodelyje. Filtruota ir tirpi kava - tik 0,2-0,6 mg. Taigi diterpenus galima pašalinti kavos gamybai naudojant popierinius filtrus.

Ligų prevencija

Mokslininkai tyrė ir kavos įtaką ligų prevencijai. Apibendrinus įvairias studijas prieita prie išvados, kad susirgti II tipo cukrinio diabetu rizika išgeriantiesiems 4-6 puodelius kavos yra 28 proc. mažesnė nei žmonėms, išgeriantiems 2 puodelius per dieną. Kodėl taip yra, neaišku. "Kita vertus, kofeinas gali veikti priešingai - mažinti gliukozės toleranciją ir jautrumą insulinui. Tad rekomenduoti kavą norint apsaugoti nuo diabeto bent kol kas negalima", - sakė D.Pipiraitė.

Domėtasi ir kavos įtaka Parkinsono ligai. Ištyrus 47 tūkst. vyrų nustatyta, kad tie, kurie gėrė nors vieną kavos puodelį per dieną, rizika per 10 metų susirgti Parkinsono liga buvo 40 proc. mažesnė nei tu, kurie kavos negėrė visai. Vis dėlto moterims tokio ryšio nenustatyta. Kitas tyrimas parodė, kad Parkinsono liga mažiau sergo tos moterys, kurios gėrė kavos, bet niekada nevarėjo menopauzei gydyti skiriamų estrogenų.

Bandyta iširti ir kavos įtaką storosios žarnos vėžio prevencijai. Pasirodė, kad per dieną išgeriant keturis ar daugiau puodelių kavos rizika susirgti šiuo vėžiu yra 24 proc. mažesnė nei jos negeriant.

Be to, paaiškėjo, kad šis gėrimas gali palengvinti ir piktnaudžiautojų alkoholiu dalią. Per 8 metus trukusį tyrimą, kuriame dalyvavo 120 tūkst. vyrų ir moterų, nustatyta, kad vienas

puodelis kavos kasdien mirties nuo alkoholinės kepenų cirozės riziką sumažina 22 procentais.

Kava ir širdis

Ar kava gali sukelti neigiamų pasekmių sveikatai? Pasak D.Pipiraitės, apibendrinus dešimt studijų nebuvo nustatyta ryšio tarp išeminės širdies ligos ir kavos vartojimo. Išskyrus norvegų tyrimą, kur teigiama, kad šios ligos riziką didina nefiltruota kava.

"Tačiau išgeriant po 4 kavos puodelius kasdien gali padidėti homocisteino koncentracija kraujyje. O tai siejama su didesne išeminės širdies ligos, insulto, periferinių kraujagyslių ligų rizika. Antra vertus, žinoma, kad nuo homocisteino padidėjimo, kuris atsiranda išgėrus 2-3 puodelius kavos, apsaugo 200 mikrogramų folio rūgšties", - vardijo dietologė.

D.Pipiraitė priminė ir kofeino poveikį kraujospūdžiui. Nustatyta, kad išgeriant 5 puodelius kavos per dieną sistolinis (viršutinis) kraujo spaudimas vidutiniškai padidėja 2,4, diastolinis (apatinis) - 1,2 mm Hg. "Atrodo, tai nėra daug. Bet, pavyzdžiui, sistolinio kraujospūdžio sumažinimas 2 mm Hg mirtinumą nuo insulto sumažina 10 proc., mirtinumą nuo išeminės širdies ligos - 7 proc.", - sakė gydytoja.

Derinys su vaistais

Kaip žinome, kava gali sukelti ir kitų nepageidaujamų poveikių: širdies ritmo sutrikimus, nemigą, galvos skausmą, nervingumą, rankų drebulį, pilvo skausmą, pykinimą, vėmimą, viduriavimą, padidėjusį skysčių išsiskyrimą.

"Pripratus gerti daug kavos ir nusprendus to nebedaryti pasireiškia galvos skausmas, nuovargis, dirglumas. Todėl rekomenduojama tai daryti palaipsniui", - teigė D.Pipiraitė.

Anot jos, reikėtų atsižvelgti ir į vartojamus vaistus. Kai kurie jų trukdo pašalinti kofeiną iš organizmo, taigi didina šios medžiagos poveikį. Kai kurie - atvirksčiai - gerina kofeino skaidymą kepenyse, todėl jo poveikis mažėja. Kita vertus, kofeinas gali slopinti kai kurių vaistų skaidymą ir padidinti apsinuodijimo riziką. Todėl vartojantieji daug kavos turėtų įspėti savo gydytoją, kad išrašydamas receptą į tai atsižvelgtų.

Alstė Stankevičienė

(Bus daugiau)

(Tęsinys)

Vegetarų suvažiavimas

Filomena Taunytė

Gyvybės ir sveikatos kelias

Stuburas sudarytas iš trisdešimt trijų slankstelių: kaklo 7, krūtinės -12, juosmens -5 kryžiaus -5.

Likusieji keturi penki dažniausiai nepajudinamai suaugę uodegos slanksteliai. Pasitaiko atavizmų. Minėtiems slanksteliams nesuaugus atsikiša uodegėlė. Ją operacijos metu nupjauna, kad be reikalo nemaskatuotų. Negražu jeigu ošia -lia pupytei besiraitant apie stulpą, staiga iš po stringų pasimatytų nuoga ataugėlė. Tačiau būtų gražu, jeigu po pasisakymo, (kaip praturtėsime pardavę Vilniaus merijos pastatus ar būtinybę mažinti mažas pensininkų pensijas, kad jiems būtų geriau ir linksmiau) oratorių pabrūkęs uodegą sliūkinčių iš seimo tribūnos. Tai pamačiusi tauta suprastų, kad kalbėtojas savo kalbos gėdijasi ir pabrūkusių uodegą deputatą rinktų antrai, trečiai ir visoms kitoms kadencijoms, iki tol kol viskas bus išparduota ir privatizuota. Tai įvykė drąsiai vaikščios išskeltomis uodegomis.

... Galima ir dar šiek tiek pasvajoti. Būtume išskirtiniai jeigu vietoj uodegikaulio visi lietuvačiai turėtų tikrą uodegą. Burokai su runkeliais uodegą vizgintų saviems ponams. Mūsų ponai ją vizgintų Europos sąjungai ir amerikiečiams. Jeigu nustotų tekėti dujos, susivienytume ir visi kartu vizgintume uodegomis prieš Rusijos oligarchus.

...Kaklo slanksteliai judriausi. Mes miegame ant aukštos pagalvės minkštoje lovoje. Prie kompiuterio, neskačiuodami valandų, dirbame pasilenkę. Dėl tų priežasčių per ilgesnį laiką pasislinkę stuburo slanksteliai, gali sukelti sunkiai diagnozuojamas ligas.

Pasislinkus 4-tajam kaklo slanksteliui suspausti nuo jų einantys nervai bei kraujagyslės sutrinkdo kepenų, širdis, blužnis, antinksčių, žarnyno, gerklės, nosies, ausų, akių, veido veiklą. Sergant trišalio nervo uždegimu taipogi vertėtų pagalvoti apie stuburo ir kaklo slankstelių pasislinkimo galimybę.

Krūtinės srityje dažniausiai pasilenka 4-5-10 slanksteliai. Nuo to gali blogėti regėjimas, dažniau skaudėti pilvą, gerklę, sutrinka skydliaukės veikla.

Pasislinkęs dešimtas krūtinės slankstelis gali sukelti žarnyno, nosies, širdies ir kraujotakos sutrikimus.

Šlapimo pūslės uždegimą, vyrų prostatos, o moterų ginekologines ligas gali sukelti antrojo juosmens slankstelio pasislinkimas.

Paminėtos bėdos dažniausiai kamuoja vyresnio amžiaus žmones. Jeigu paskirtas gydymas naudos neatneša būtina pagalvoti apie stuburo slankstelių pasislinkimą.

Kad būtų lengviau, akių rainelės diagnostikos pagalba, ieškantiems savo ligų priežasties, pateiksime profesoriaus Bernard Jensen iliustracijas iš jo Kalifornijoje 1964 metais išleisto knygos „The Science and practice of Iridology“.

(Bus daugiau)

Dėmesio!

2009 metų liepos 5-ąją dieną lietuvis visame pasaulyje kelioms istorinėms akimirksniams gyva balsu grandinę sujungė „Tautiška giesmė“. Garsiai ir išdidžiai pasakėme pasauliui – Lietuvos vardui 1000 metų!

Unikalus įrašas, kuriame įamžintos „Tautiškos giesmės“ giedojimo akimirksnis iš 52 pasaulio vietų, šiuo metu saugomas ir eksponuojamas Lietuvos nacionaliniame muziejuje kaip naujausiųjų laikų Lietuvos istorijos dalis.

Tęskime tai, ką pradėjome ir tegul „Tautiška giesmė“ skamba aplink pasaulį! „Tūkstantmečio odisejos“ vardu siekiame, kad visuotinis „Tautiškos giesmės“ giedojimas aplink pasaulį taptų unikalia naujojo tūkstantmečio tradicija, kurią puoselėtų viso pasaulio lietuviai. Tegul kasmet Valstybės diena - liepos 6-ąją - pasaulio lietuvių giedamas Lietuvos himnas tampa pasididžiavimo savo šalimi ir lietuvišiais diena. Tai bus mus visus vienijantis įvykis ir

gyvas įrodymas, kad ir nedidelė šalis gali daryti didelius ir reikšmingus dalykus.

Mūsų daug ir mes pasklidę visame pasaulyje, todėl be jūsų, pasaulio lietuvių, negalėtume pasiekti to didingo jausmo, kad, nepaisant mus skiriančių atstumų, visi didžiuojamės Lietuva.

Todėl ir šiomet, liepos 6-ąją (Mindaugo karūnavimo dieną), 21 val. (savo gyvenamosios vietos laiku) visi kartu giedokime „Tautiška giesmė“! Kviečiame kiekvieną aktyviai įsijungti - suburkite savo bendruomenę, šeima, giminę, draugus ar miesto gyventojus ir giedokite Lietuvos himną. Įamžinkite save ir savo artimuosius tą vienybės akimirka ir pasidalinkite su tautiečiais ir visu pasauliu.

Nuoširdžiai tikimės, kad palaikysite šią pilietinę idėją ir sleiksite ją savo bendruomenės rate vardan mūsų meilės Tėvynei, pagarbos savo šaliai, vardan mūsų - lietuvių.

Valstybės dienos Šventė Melbourne

Sekmadienį, liepos 4-tą dieną, 2val p.p. Melbourne Lietuvių Namų teatro salėje švęsime Valstybės dieną.
Maloniai kviečiame visus dalyvauti.

Melbourno skautų „Džiugo“ Tuntas

Melbourno Pensininkų dėmesiai

Pensininkų pietūs įvyks antradienį, liepos 13, 11 val. ryto Lietuvių Klube. Laukiame visų atvykstant. Maloniai prašome prisijungti prie mūsų ir naujus narius.

Pensininkų Sąjungos valdyba

PRANEŠIMAS

Lietuvos Baletu Bičiulių rengiama Popietė Melbourne Jubiliejinėje Salėje įvyks Rugsėjo 15 dieną 2.00 p.p., o ne Spalio 17 d. kaip buvo skelbta "2010 metų lietuviškų renginių Melbourne Kalendoriuje".

Popietės pradžioje turėsime muzikinį įtarpą atliekamą mūsų vietinio muzikanto ir po to rodysime DVD "Nerijus". Tai DVD filmas sukurtas žinomo Vilniaus režisieriaus Vytenio Pauliukaičio apie Lietuvos Baletu pagrindinį šokėją Primarijų Nerijų Jušką. Filme matysite žymių baletu asmenų pasisakymus apie Nerijų, jo mamos ir mokytojos prisiminimus iš Nerijaus vaikystės, įvairių baletu ištraukas, ir Nerijų šokant su garsiomis balerinomis. Filmo pabaigoje Nerijus šoka baletu "Zorba Graikas" nepaprastą Zorbos sirtaki finalą!

Po DVD vyks turtinga, vertinga ir gausi loterija, būsite pavaišinti kava, tortais ir pyragais.

Įėjimas aukomis.

J. Žalkauskas

Gerbiamieji,

Jau dvidešimt ketvrti metai, kaip kasmet Australijoje prieš Kalėdas pasirodo LITHUANIAN PAPERS (lietuviški lakštai). Tai - 72 puslapių lietuviškas žurnalas anglų kalba. Ji leidžia LSS (Lietuvos Studijų Sambūris Tasmanijos universitete); ir jį skaito 3000 prenumeratorių 32 kraštuose.

Jeigu Jūs šito žurnalo dar negaunate, užsakykite jį dabar - sau, savo giminėms ir draugams: visiems, kas skaito angliškai ir kam rūpi Lietuva. Prenumerata vieneriems metams - tik \$8 (australiškais arba JAV pinigais; o jeigu kitaip negalite, galite mokėti ir Jūsų vietine valiuta). Užsakymus prašom siųsti šiuo elektroniniu adresu:

<A.Taskunas@utas.edu.au>

Mūsų paprasto pašto adresas yra: LSS, PO Box 777, Sandy Bay, Tas. 7006, Australija.

Dėkojame iš anksto,

(Dr) Algimantas Taškūnas, OAM

Lithuanian Papers Redaktorius.

c/o School of Government,

University of Tasmania at Sandy Bay.

Prenumeratorių Dėmesiai!

Norinčius gauti "Tėviškės Aidus" elektroniniu paštu prašome atsiųsti savo elektroninio pašto adresą.

Pasitinkant "Tėviškės Aidų" 55-tį, redakcija laikinai supažindins norinčius skaityti šį leidinį per elektroninį pašta.

"Tėviškės Aidai": skelbimus, užuojautas, sveikinimus, rašinius prašome atsiųsti ne vėliau kaip savaitę prieš išsiuntimo datą.

Norinčius įsigyti "Tėviškės Aidų" ankstesnius numerius prašome kreiptis į redakciją arba administraciją.

"Tėviškės Aidų" redakcija

Skaudi žinia Sydnėje.

Po vienos dienos ligoninėje mirė 15.06.2010 Vytautas Patašius, Spaudos Sąjungos Pirmininkas.

Daug metų vedė knygas "Mūsų Pastogės". Kai pritrūkdavo pinigų tai žmogus padengdavo iš savo kišenės. Tai nepakeičiamas žmogus mūsų bendruomenėje.

Vytauto laidotuvės įvyko penktadienį 10.30 val 25 d birželio naujame Katalikų Krematoriume Rookwood.

Religines apeigas atliko kun. Jonas Stankevičius.

Kor.

Ilgamečiui Spaudos Sąjungos pirmininkui ir "Mūsų Pastogės" administratoriui

a. a. Vytautui Patašiumi staiga mirus

nuoširdžiai užjaučiame gimines gyvenančius Lietuvoje, artimuosius, draugus ir kartu liūdime.

"Tėviškės Aidų" redakcija ir kolektyvas

Mūsų mielai narei

a. a. Mildai Didelienei mirus,

nuoširdžiai užjaučiame jos vyrą Vyta, vaikus Vytautą, Kristiną ir Ričardą, šeimas ir visus artimuosius.

Melbourno Socialinės Globos Moterų Draugija

XXVI ALD Melbourne 2010 Numatoma Programa

Guodžio 26 – Sekmadienis	Sporto Registracijos	10-6pm	Liet. Klube
Guodžio 27 - Pirmadienis	Atidarymo Mišios	10am	St. Mary Star of the Sea Bažnyčioje
	Atidarymas	1.30pm	Sporto Salėje MSAC Albert Park
	Meno Parodos atidarymas	6.00pm	Smith Gallery Nth Melbourne
	Susipažinimo Vakarai	7.30pm	Liet. Klube Nth Melbourne
Guodžio 28 – Antradienis	Taut. Šokių Repetic.	8-2pm	MSAC
Sportas	ALKF Suvažiavimas	9am	Liet. Klube
	Architekt. ir Inžin. Paskaita	10am	Liet Klube
	Tautodailės Parodos atidarymas	11am	Liet Klube
	Literatūros Popietė	1.30	Liet Klube
	Taut. Šokių Šventė	7.00pm	MSAC
Guodžio 29 - Trečiadienis	Krašto Tarybos Suv.	9am	Liet Klube # 1
Sportas	Jaun. Talentų Repeticija	10-12.30pm	
	Vaikų meno paroda	11.30	Liet. Klubu koridoriuje
	Liet. Patiekalų Šventė	12.30-2.30pm	Liet Klube
	ALJS AGM	3.30pm	Liet Klube
	Jaun. Talentų Vakarai	7pm	Liet Klube
Guodžio 30 – Ketvirtadienis	Muz/Dainių Šv. Repeticija	8.00-12.00	St Marys & 2-4pm
Sportas	Krašto Tarybos Suv.	9am	Liet Klube # 2
	FLB Baletas	2pm	Liet Klube
	Muzikos/Dainių Šventė.	7 pm	St Mary Star of the Sea
Guodžio 31 – Penktadienis	Krašto Tarybos Suv.	9am	Liet Klube # 3
Sportas	Mokytojų Suv.	10 – noon	Liet Klube
	Rinktinė/Uždarymas	2-5pm	MSAC
	NM Balius	8pm	Ultima ballroom
2011			
Sausio 1 – Šeštadienis	Iešminė	noon	TBA
Sausio 2 – Sekmadienis	Pamarys koncertuoja	2pm	Liet Klube
	Skautų stovyklą		
Sausio 8 - Šeštadienis	Pamarys koncertuoja		Canberra
Sausio 9 - Sekmadienis	Pamarys koncertuoja		Sydney

Iš ruošiamos knygos... „LIETUVOS SAULĖ“

E. Bullienė

Doros Statutas

Lietuvių kultūroje nuo lopšio ligi karsto Žmogus yra suprantamas galinga ir protinga būtybe. Todėl nuo lopšio ligi karsto jis ugdomas nusimanyti visose gyvavimo srityse, tiksliai pažinti sąlygas ir laiku padarant nutarimus - niekad nesustoti auklėtis. Tuomet visa taip suderinti ir sutvarkyti, kad pats nebūtų kliuviniu kitiems, o kiti negalėtų jo peikti - kištis į jo gyvenimą jį mokydami, ar jį išnaudoti. Tokiu būdu, sugyvendamas liaudinėje brolybėje ir lygybėje su kitais, kiekvienas bendruomenės narys, laikydamasis savarankiškumo, tampa sąveikine paspirtimi kitiems ir iššaukia kitus į gerbti. Toks pagarbus sugyvenimas yra lietuviškos artimo meilės išraiška. - Deja, sekdami Vakarais ir lietuviai pramoko "vertelgauti Žmogaus teisėmis"... kad tik ku mandresniais pasirodytų prieš sau lygius!

Lietuvių doroje "civilizacijoje" nėra jokių išimčių "dideliems" ar "mažiesiems", "protingiems" ar "neprotingiems", nes sanskritinė sąvoka juos lygina. Todėl valdovai nėra rūšiuojami "pirmaisiais", o vedamieji "paskutiniaisiais"; visi lygiai yra garbės sąlygojami būti dorais ir gerbti kitus su jų turimais gebėjimais. Aure, tūkstančiai genkarčių anksčiau už aštuonioliktojo amžiaus Europos Žmogaus teisių gynėjus, lietuvių išpažintoji Sanskrita jau auklėjo lietuvių pasaulėžvalgą būti žmoniskai! Todėl dorinės ir dorovinės kokybės bei žmonių lygybės samprata lietuviuose visuomet buvo ir savaimingai liko ta pati visiems! Jeigu šios nuostatos nesuprantam - dėkokim Vakarų kultūrai.

Tačiau keltai buvo valdomi princo - "pirmūnų", ["prezidentas" yra rūšiuojamas su pirmūnu, nes tituliškai jis "sėdys visų priekyje"], o princai buvo aukštesni už pavaldinius! Todėl princai buvo laisvesni, teisesni, ištaingesni, karingesni...ir principingesni! Sitaip iš titulinio "princo" pavadinimo keltuose išsivystė terminas "principas", kuris išreiškė negincytinumą; nesvarbu kaip kas buvo neteisinga - princo principas sprendė, teisė ir nutarė, ko reikia griežtai laikytis savosios pirmenybės išlaikymui. Užtai iš princo ir dėl princo keltai tarpusavy kariauvo, nes jie nepripažino lygybės princo! Todėl šiandien Vakarai nepažįsta Taikos ir kratosi lygybės principų... kas sau kiekvieni kildindamiesi pirmesniais už kitus! Užtai Vakarų Europoje artimo meilės principams nėra vietos politikoje. Jei būtų buvus "vieta", nebūtų įvykę trisdešimties metų karo, šimto metų karo, heretikų žudynių, kurias vykdė visa Vakarų Europa, įskaičiuojant Prancūziją, Vokietiją, Olandiją ir Angliją; nebūtų buvę kryžiaus karų, du šimtmečiu trukusių kryžievių "medžioklės žygių" į Lietuvą, dviejų pasaulinio masto karų, bei šiuolaikinio Žmogaus įverginimo technologijoms... kurios lygiai remiasi principais, tik jau pramoniniais, prekybiniais ir kapitalistiniais. Šiuose principuose taip pat nėra vietos dorovei [moralei]. Štai - Vakarų kultūrinio bei politinio susiskaldymo pamatas: tiesiog savo pirmavimuose užsisiklėndimas!

(Bus daugiau)

How old?

Godthelp says he doesn't know how old the amber is yet but it would be at least 4 million years old, possibly much older.

"We think it's probably Tertiary," he says.

Godthelp says it is difficult to date amber directly and the researchers are searching for the original rock deposits that would have contained the amber to date it.

He says the 60-odd kilograms of amber collected so far over three years would have been washed up on beaches from elsewhere on the coast.

Based on the distribution of the amber along the Cape York beaches, and an analysis of the currents along the coast, Godthelp says it probably came from an area 200 kilometres away.

He says the team wants to protect the exact location of the amber discovery as the researchers don't want to get a

This fruit fly was trapped in amber resin millions of years ago (Image: Beth Norris)

rush of people looking for it and threatening a precious scientific resource.

"What we want to do is to understand the fossils in the amber rather than just have a piece of amber that's a pretty object," he says.

The research team includes scientists from the Australian Museum in Sydney.

LIETUVOS VARDŲ 1000-MEČIO ISTORIJA

Tėsinys iš "Pažintis su Lietuva Tūkstantmečio knyga 1"

1989 m. rugpjūčio 22 d. LSSR Aukščiausiosios tarybos specialioji komisija paskelbė išvadą apie Lietuvos valstybingumui pragaištingus Molotovo ir Ribentropo pakto padarinius. Sovietinė agresija įvardyta kaip tarptautinis nusikaltimas.

1989 m. rugpjūčio 23 d. minint

J.Stalino ir A. Hitlerio sandėrio prieš Baltijos valstybes 50-metį, surengta Baltijos kelio solidarumo akcija, kurioje dalyvavo apie 2 mln. Lietuvos, Latvijos, Estijos gyventojų. Jie vienu metu susikabino rankomis į gyvą grandinę, nusitęsusią nuo Vilniaus per Rygą iki Talino apie 650km. Iškilmingoje Sąjūdžio seimo sesijoje pareikšta, kad Lietuvos ir SSRS santykiai turi būti grindžiami 1910 m. liepos 12 d. taikos sutartimi su Rusija.

1989 m. rugpjūčio 26 d. SSKP CK paskelbė grasinamąjį pareiškimą Baltijos tautoms, reikalaujančioms laisvės ir nepriklausomybės.

1989 m. rugsėjo 20 d. Kaune atkurta Lietuvos šalių sąjunga.

1989 m. rugsėjo 23-24 d. Vilniuje įvyko M. Valančiaus blaivybės sąjūdžio steigiamasis suvažiavimas.

1989 m. gruodžio 7 d. LSSR Aukščiausioji taryba pakeitė 6-ąjį ir 7-ąjį LSSR Konstitucijos straipsnius, panaikindama komunistų partijos politinį monopolį ir vienvaldystę Lietuvoje.

1989 m. gruodžio 19-20 d. LKP neeiliniame XX suvažiavime reformatorių dauguma atsiskyrė nuo Maskvos ir pasiskelbė savarankiška socialdemokratinės pakraipos partija. Ištikimi Maskvai komunistai susibūrė į LKP (SSKP).

1989 m. gruodžio 24 d. Maskvoje II liaudies deputatų suvažiavimas pritarė A. Jakovlevo vadovaujamos komisijos dėl Molotovo ir Ribentropo pakto politinių ir teisinių padarinių vertinimo išvadoms.

1990 m. sausio 11-14 d. Lietuvoje lankėsi M. Gorbačiovo vadovaujama SSKP CK delegacija, mėginusi „sudrausminti“ lietuvius, priversti juos atsisakyti nepriklausomybės atkūrimo reikalavimų.

1990 m. sausio 15 d. LSSR Aukščiausioji taryba išrinko

Baltijos kelias

nepriklausomos LKP vadovą A. Brazauską LSSR AT prezidiumo pirmininku.

1990 m. vasario 7 d. LSSR Aukščiausiosios tarybos sesijoje priimti nutarimai, anuliuojantys kaip neteisėtus Liaudies seimo 1940 m. liepos 21 d. ir SSRS AT 1940 m. rugpjūčio 3 d. Lietuvos aneksijos aktus.

1990 m. vasario 16 d. iškilmingai paminėta Lietuvos nepriklausomybės diena. Prie atstatytų laisvės paminklų Kaune, Kretingoje, Prienuose, Ukmergėje įvyko mitingai.

1990 m. vasario 24 d. įvyko pirmasis laisvų ir demokratiškų rinkimų į LSSR AT turas. Per rinkimus, įskaitant papildomą balsavimą, Sąjūdžio kandidatai įgijo 101 deputato mandatą iš 141.

1990 m. kovo 11 d. LSSR Aukščiausioji Taryba pasiskelbė legitimu tautos valią vykdančiu parlamentu. Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba priėmė Lietuvos Nepriklausomybės Valstybės Atstatymo Aktą. Nutrauktas SSRS ir LSSR konstitucijų veikimas Lietuvoje, simboliškai gražinta 1938 m. gegužės 12 d. Lietuvos Valstybės Konstitucija. Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba priėmė Laikinąjį Pagrindinį Įstatymą (Konstituciją). Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos pirmininku išrinktas V. Landsbergis.

1990 m. kovo 17 d. Lietuvos Respublikos pirmosios Vyriausybės ministrė pirmininke paskirta K. Prunskienė.

1990 m. balandžio 18 d. SSRS, siekdama priversti Lietuvos Respublikos Aukščiausiąją tarybą atsisakyti Nepriklausomybės Akto, pradėjo Lietuvos ekonominę blokadą.

1990 m. gegužės 2 d. LR Aukščiausioji Taryba priėmė įstatymą, kuriuo buvo sugrąžintos piliečio teisės Lietuvos gyventojams, represuotiems už pasipriešinimą okupaciniams režimams.

Tekstas Česlovo Baužos

(Bus daugiau)